EVROPSKÝ PARLAMENT 2009 - 2014

Dokument ze zasedání

A7-0252/2012

29. 8. 2012

ZPRÁVA

o výroční zprávě Rady Evropskému parlamentu o společné zahraniční a bezpečnostní politice
(12562/2011 – 2012/2050(INI))

Výbor pro zahraniční věci

Zpravodaj: Elmar Brok

PR_INI_art119-1

OBSAH

Strana

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU 3

VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ....30

MENŠINOVÉ STANOVISKO 32

STANOVISKO ROZPOČTOVÉHO VÝBORU....33

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU 36

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o výroční zprávě Rady Evropskému parlamentu o společné zahraniční a bezpečnostní politice

(12562/2011 – 2012/2050(INI))

Evropský parlament,

– s ohledem na výroční zprávu Rady Evropskému parlamentu o společné zahraniční a bezpečnostní politice (12562/2011),

– s ohledem na článek 36 Smlouvy o Evropské unii,

– s ohledem na část II oddíl G bod 43 interinstitucionální dohody ze dne 17. května 2006[1],

– s ohledem na výše zmíněnou interinstitucionální dohodu ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni a řádném finančním řízení,

– s ohledem na své usnesení ze dne 11. května 2011[2] o výroční zprávě o SZBP za rok 2010 a usnesení ze dne 10. března 2010[3] o výroční zprávě o SZBP za rok 2009,

– s ohledem na své usnesení ze dne 8. července 2010[4] o Evropské službě pro vnější činnost,

– s ohledem na prohlášení místopředsedkyně Komise / vysoké představitelky pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku o politické odpovědnosti[5],

– s ohledem na prohlášení vysoké představitelky o základní organizaci ústřední správy ESVČ, které učinila na plenárním zasedání Evropského parlamentu dne 8. července 2010[6],

– s ohledem na své usnesení ze dne 18. dubna 2012 o výroční zprávě o stavu lidských práv ve světě a o politice Evropské unie v této oblasti včetně jejích dopadů na strategickou politiku EU týkající se lidských práv[7],

– s ohledem na společné sdělení vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku a Evropské komise adresované Evropskému parlamentu a Radě ze dne 12. prosince 2011 s názvem „Lidská práva a demokracie jako priority vnější činnosti EU – na cestě k efektivnějšímu přístupu“ (COM(2011)0886),–s ohledem na rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1325 z roku 2000 a č. 1820 z roku 2008 o ženách, míru a bezpečnosti, na rezoluci Rady bezpečnosti OSN č. 1888 z roku 2009 o sexuálním násilí páchaném na ženách a dětech v ozbrojených konfliktech, na rezoluci Rady bezpečnosti

[1] Úř. věst. C 139, 14.6.2006, s. 1.
[2] Přijaté texty, P7_TA(2011)0227.
[3] Úř. věst. C 349 E, 22.12.2010, s. 51.
[4] Přijaté texty, P7_TA(2010)0280).
[5] Přijaté texty, P7_TA(2010)0399, příloha II.
[6] Přijaté texty, P7_TA(2010)0280, příloha.
[7] Přijaté texty, P7_TA(2012)0126.

OSN č. 1889 z roku 2009 zaměřenou na důslednější uplatňování a monitorování rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1325 a s ohledem na rezoluci Rady bezpečnosti OSN č. 1960 z roku 2010, která vytvořila mechanizmus pro získávání údajů o sexuálním násilí při ozbrojených konfliktech a pro vytváření seznamů pachatelů tohoto násilí,

– s ohledem na čl. 119 odst. 1 jednacího řádu,

– s ohledem na zprávu Výboru pro zahraniční věci a stanovisko Rozpočtového výboru (A7-0252/2012),

A. vzhledem k tomu, že EU by měla více propracovat své cíle v oblasti zahraniční politiky a prosazovat své hodnoty a zájmy na celém světě, přičemž by měla usilovat zejména o posílení míru, bezpečnosti obyvatel a solidarity, o předcházení konfliktům, právní stát a o prosazování demokracie, o ochranu lidských práv a základních svobod, o rovnost žen a mužů, o dodržování mezinárodního práva, o podporu mezinárodních institucí, o fungující multilateralizmus a vzájemnou úctu mezi národy, o udržitelný rozvoj, o transparentní a odpovědnou veřejnou správu, o volný a spravedlivý obchod a o vymýcení chudoby;

B. vzhledem k tomu, že k dosažení těchto cílů by EU by měla být schopna vytvářet součinnost a rozvíjet strategická partnerství se zeměmi, které sdílí stejné hodnoty a jsou ochotny přijmout společné politiky a podílet se na společně dohodnutých krocích;

C. vzhledem k tomu, že uplatňování Lisabonské smlouvy vnáší do evropské vnější činnosti nový rozměr a přispěje k větší jednotnosti, důslednosti a účinnosti zahraniční politiky EU a vnější činnosti obecně; vzhledem k tomu, že je třeba se poučit z minulých chyb Evropské unie a jejich členských států při reorganizaci její vnější činnosti, přičemž v jádru jejích politik musí být zakotvena lidská práva a demokracie, a při podporování přechodu k demokracii v zemích s autoritářskými režimy, zejména tam, kde obavy o stabilitu a bezpečnost oslabily zásadovou politiku podpory demokracie a lidských práv;

D. vzhledem k tomu, že Lisabonská smlouva vnáší do zahraniční politiky EU novou dynamiku, a to zejména tím, že Unii vybavuje institucionálními a operativními nástroji, díky nimž by EU mohla přijmout mezinárodní úlohu odpovídající jejímu významnému hospodářskému postavení a jejím ambicím a zkoordinovat svůj postup tak, aby byla účinným globálním hráčem schopným přijmout svůj díl odpovědnosti za světovou bezpečnost a ujmout se vedoucí úlohy při hledání společných řešení společných problémů;

E. vzhledem k tomu, že pokračující finanční krize a krize státního dluhu má vážný dopad na důvěryhodnost Evropské unie na mezinárodní scéně a podrývá efektivitu a dlouhodobou udržitelnost společné zahraniční a bezpečnostní politiky (SZBP);

F. vzhledem k tomu, že nová dynamika evropské vnější činnosti vyžaduje také, aby si EU strategičtějším jednáním zajistila skutečný mezinárodní vliv; vzhledem k tomu, že schopnost EU ovlivňovat mezinárodní řád nezávisí jen na propojenosti jejích politik, aktérů a orgánů, ale rovněž na skutečně strategicky koncipované zahraniční politice EU založené na jednom konkrétním souboru obecných zásad a cílů, na kterém by se shodly všechny členské státy s cílem vystupovat na mezinárodní scéně koordinovaně, rozhodně, jednotně a solidárně; vzhledem k tomu, že zahraniční politika EU musí mít k dispozici

potřebné prostředky a nástroje, které Unii umožní jednat ve světovém měřítku účinně a jednotně;

G. vzhledem k tomu, že pokud mají občané EU pochopit a podporovat evropskou vnější činnost, je nutné zajistit kontrolu zahraniční politiky EU ze strany Evropského parlamentu a parlamentů členských států na příslušné úrovni; vzhledem k tomu, že parlamentní kontrola posiluje legitimitu této činnosti;

ZHODNOCENÍ VÝROČNÍ ZPRÁVY RADY O SZBP ZA ROK 2010

1. vítá, že Rada se s podporou místopředsedkyně Komise, vysoké představitelky pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku snažila, aby výroční zpráva za rok 2010 byla do budoucna orientovaným strategickým dokumentem mapujícím zahraniční politiku Unie;

2. je však přesvědčen o tom, že výroční zpráva Rady v řadě důležitých ohledů neplní záměry Lisabonské smlouvy, a to mimo jiné tím, že: neobjasňuje střednědobé ani dlouhodobé priority nebo strategické obecné zásady SZBP, nevysvětluje, jaké politické mechanizmy umožní zajistit provázanost a důslednost jednotlivých složek zahraniční politiky včetně těch, za které odpovídá Komise, nezabývá se důležitými otázkami, pokud jde o úlohu ESVČ a delegací při zajišťování toho, aby unijní zdroje (personální, finanční a diplomatické) byly v souladu se zahraničními prioritami Unie; nerozebírá otázku, jak začlenit mise a operace ad hoc v rámci společné bezpečnostní a zahraniční politiky (SBOP) (jejich zdůvodnění a konečný cíl) do strategickopolitického rámce priorit zahraniční politiky EU pro určitou zemi nebo region, ačkoliv nové strategie pro Africký roh a Sahel takovouto diskuzi předpokládají;

3. připomíná, že Smlouva dává Evropskému parlamentu oprávnění, aby byl konzultován v oblasti SZBP a SBOP, aby byla jeho stanoviska patřičně zohledňována a aby předkládal doporučení; uznává, že místopředsedkyně Komise, vysoká představitelka Evropskému parlamentu v tomto ohledu vycházela vstříc; domnívá se však, že se vstupem Lisabonské smlouvy v platnost lze dosáhnout zlepšení, pokud jde o informování příslušného výboru o výsledcích jednání Rady ve složení pro zahraniční věci i o konzultace s Parlamentem, aby bylo zajištěno, že se před schválením mandátů a strategií v oblasti SZBP přihlédne k jeho názorům; očekává přezkum nástrojů vnější pomoci a výsledek, který uzná práva Parlamentu na strategické dokumenty a víceleté akční plány, jež jsou stanovena článkem 290 SFEU; žádá dále, aby byl lépe informován a zapojen do konzultací ve všech fázích rozhodování Rady o dohodách se třetími zeměmi v oblasti SZBP, zejména před rozhodnutím o tom, že Evropské komisi bude svěřen mandát k vyjednávání a k podpisu dohod jménem Unie, a co se týče rámců pro účast třetích zemí v operacích EU k řešení krizí;

4. žádá Radu, aby při přípravě budoucích výročních zpráv o SZBP hned ze začátku přizvala ke spolupráci Výbor pro zahraniční věci s cílem prodiskutovat obecný politický rámec na další rok a dlouhodobější strategické cíle a stanovit ukazatele, na jejichž základě bude možné evropským občanům předložit jasné prohlášení o vývoji, prioritách a pokroku zahraniční politiky Evropské unie;

NOVÝ KOMPLEXNÍ PŘÍSTUP K ZAHRANIČNÍ POLITICE EU

5. poukazuje na to, že v druhém desetiletí 21. století sílí mezi evropskými občany, ale i jinde ve světě, vědomí, že adekvátně reagovat na globální hrozby a výzvy umožňují pouze komplexní přístupy, které kombinují diplomatické, hospodářské a v krajním případě a v úplném souladu s ustanoveními Charty OSN rozvojové prostředky;

6. je přesvědčen, že Lisabonská smlouva dává EU k dispozici všechny prostředky, jež jsou nezbytné k tomu, aby mohla zavést tento komplexní přístup, prostřednictvím něhož Unie využije všechny své diplomatické a finanční zdroje k podpoře společných strategických politických směrů s cílem co nejúčinněji podpořit bezpečnost a ekonomickou prosperitu evropských občanů a občanů sousedních zemí i jejich základní práva; vyzývá navíc k tomu, aby se v rámci ESVČ pokračovalo ve vytváření vhodného mechanizmu, do něhož by byly zapojeny příslušné útvary Komise, které by spojily zeměpisné a tematické odborné znalosti a podpořily komplexní přístup k plánování, definování a provádění politiky;

7. poukazuje na to, že komplexně pojatá SZBP zahrnuje všechny oblasti zahraniční politiky, včetně postupného vymezení společné bezpečnostní a obranné politiky SBOP), která by mohla vést ke vzniku společné obrany, přičemž usiluje především o důsledné uplatňování a provázanost jednotlivých složek vnější činnosti, avšak s ohledem na jejich specifickou povahu; opakuje, že takový přístup k rozvíjení zahraniční politiky EU musí vycházet ze zásad a cílů, které stanovuje článek 21 Smlouvy o Evropské unii, což znamená, že vnější činnost EU musí vycházet z prosazování a ochrany hodnot EU, jako je dodržování lidských práv, svoboda, demokracie a právní řád; současně zdůrazňuje význam užší koordinace vnitřního a vnějšího rozměru bezpečnostních politik EU, což by se mělo odrazit ve vnější činnosti Unie;

8. konstatuje, že v roce 2013 si připomeneme uplynutí deseti let od přijetí evropské bezpečnostní strategie, a v souvislosti s tím zdůrazňuje nutnost tento rámcový dokument aktualizovat a konsolidovat v souladu se současným mezinárodním prostředím;

STRUKTURA ZAHRANIČNÍ POLITIKY

9. zdůrazňuje, že od místopředsedkyně Komise, vysoké představitelky se očekává, že bude hrát vedoucí politickou úlohu při zajišťování jednoty, koordinace, jednotnosti a účinnosti činnosti Unie; vyzývá místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku, aby plně a včas využívala svých pravomocí zahájit SZBP, provádět ji a zajišťovat její dodržování, přičemž by měla do tohoto úsilí plně zapojit příslušné orgány Parlamentu; vítá významnou vedoucí úlohu, kterou jménem mezinárodního společenství za nelehkých okolností hrála místopředsedkyně Komise, vysoká představitelka při jednáních s Iránem; bere na vědomí, že mezi Evropou a Íránem existuje důležitý historický vztah a že Írán má svůj význam coby jedna ze sousedních zemí Evropy; vyzývá k tomu, aby EU s ohledem na změny, které přineslo tzv. Arabské jaro, přijala vedoucí úlohu v úsilí o posílení role Unie při podpoře sousedních zemí, zejména procesů demokratické transformace v jižním Středomoří a zablokovaného blízkovýchodního mírového procesu, i na základě Evropské nadace pro demokracii;

10. uznává, že je nezbytné, aby ESVČ (včetně svých delegací a zvláštních zástupců EU) místopředsedkyni Komise, vysoké představitelce pomáhala uplatňovat strategičtější, jednotnější a důslednější politický přístup k vnější činnosti Unie; potvrzuje svůj úmysl

nadále dohlížet na vyvážené zastoupení žen a mužů a osob z různých zeměpisných oblastí mezi zaměstnanci ESVČ, včetně vedoucích pozic, a hodnotit, zda je jmenování diplomatů z členských států vedoucími delegací a na jiné klíčové pozice v zájmu Unie, nikoli pouze jejich členských států; zdůrazňuje, že je důležité zajistit celkovou funkčnost a účinnost ESVČ a upevnit vztahy mezi ESVČ, Komisí a členskými státy, aby bylo dosaženo součinnosti při účinném provádění vnější činnosti a aby se EU k důležitým politickým otázkám vyjadřovala jednotně;

11. zdůrazňuje, že úlohou zvláštních zástupců EU by mělo být doplňovat činnost vedoucích delegací EU v konkrétních zemích, být s ní v souladu a zastupovat a koordinovat politiku EU v regionech, které mají pro EU zvláštní strategický či bezpečnostní význam, a kde by tedy měla být zajištěna nepřetržitá přítomnost a viditelnost EU; vítá, že místopředsedkyně Komise, vysoká představitelka souhlasila s tím, aby dříve, než se ujmou funkcí, předstoupili nově jmenovaní zvláštní zástupci EU a vedoucí delegací před Parlament a zúčastnili se výměny názorů; žádá, aby se zlepšilo informování Parlamentu a jeho přístup k politickým zprávám delegací a zvláštních zástupců EU, aby měl včas úplné informace o vývoji na daném místě z přímých zdrojů, a to zejména z oblastí, které jsou považovány za strategicky důležité nebo jsou předmětem politického zájmu;

12. opakuje své stanovisko, že důležité tematické politiky, které dříve spadaly do pravomoci osobních zástupců, by měly mít plnou podporu ze strany ESVČ a vhodné vnější politické zastoupení, a proto žádá, aby byly předloženy podobné návrhy jako pro oblast lidských práv;

13. vítá rozhodnutí jmenovat zvláštního zástupce EU pro lidská práva, který by měl mít výrazný mandát ke zohledňování lidských práv v SZBP, SBOP a dalších politikách EU a zajišťovat zviditelnění a jednotnost opatření EU v této oblasti;

14. je přesvědčen, že jasně definované strategické směry pomohou přizpůsobit důležité, ale omezené finanční zdroje Unie záměrům a prioritám vnější činnosti EU; zdůrazňuje, že tento strategický přístup by měl podléhat demokratické kontrole, která by však neměla bránit možnosti flexibilně reagovat na měnící se politickou situaci na místě nebo tuto reakci zpomalovat;

15. vítá, že členské státy se v Lisabonské smlouvě zavázaly, že při vypracovávání a provádění zahraniční politiky EU a při zajišťování koordinace a souladu s ostatními politikami Unie budou plně hrát svoji úlohu; zdůrazňuje, že v době hospodářských omezení je pro Unii důležitá solidarita členských států, pokud jde o to, aby mohla účinněji jednat jako sjednocený globální hráč; poukazuje zejména na to, že je důležité, aby členské státy poskytly civilní a vojenské kapacity pro účinné provádění společné bezpečnostní a obranné politiky; s politováním však konstatuje, že v řadě případů dvoustranné vztahy některých členských států se třetími zeměmi stále narušují a ohrožují jednotnost akcí EU, a vyzývá v tomto ohledu členské státy, aby vyvinuly větší úsilí o přizpůsobení své vnější politiky společné zahraniční a bezpečnostní politice EU;

16. vyzývá místopředsedkyni, vysokou představitelku, aby při upevňování systematické spolupráce mezi všemi členskými státy v rámci SZBP podrobně prozkoumala možnosti, které poskytuje Lisabonská smlouva s ohledem na prohloubenou spolupráci, včetně vypracování pokynů pro zadávání konkrétních úkolů a poslání skupinám států, které o to

mají zájem, jako je „základní skupina“ členských států EU, a zahájila proces, který by vedl k přijetí závěrů Evropské rady o trvalé strukturované spolupráci v oblasti bezpečnosti a obrany a o uplatňování ustanovení o vzájemné obraně;

ZAHRANIČNÍ POLITIKA – ROZPOČTOVÁ A FINANČNÍ STRUKTURA

17. připomíná, že revize interinstitucionální dohody z roku 2006 o rozpočtové kázni a řádném finančním řízení by měla být v souladu s prohlášením místopředsedkyně Komise, vysoké představitelky o politické odpovědnosti dalším krokem k zajištění větší transparentnosti a informovanosti rozpočtového orgánu v oblasti SZBP; je v tomto ohledu přesvědčen, že úplná transparentnost a demokratická kontrola vyžadují, aby každá mise a operace SBOP a každý zvláštní zástupce EU měli samostatné rozpočtové položky doplněné efektivními, ale transparentními postupy pro převod finančních prostředků mezi položkami, pokud to okolnosti vyžadují; zároveň je přesvědčen, že by neměla být omezena nezbytná flexibilita a schopnost reakce, které jsou pro SZBP nezbytné;

18. trvá na tom, že prostředky EU vyčleněné na provádění SZBP by měly využívány co nejúčinněji, a proto je třeba dosáhnout součinnosti vnějších činností EU a členských států v oblasti politiky i rozpočtu;

19. domnívá se, že mechanizmus Athena pro financování společných nákladů na vojenské a obranné operace pod vedením EU neposkytuje dostatečný přehled o všech finančních důsledcích misí, jež jsou v rámci SZBP prováděny, a žádá proto o poskytnutí přehledného seznamu veškerých výdajů;

20. vítá, že se klade větší důraz na provázanost a soulad mezi různými finančními nástroji Unie, například formou průřezových ustanovení o ESVČ v navrhovaných nařízeních o nových finančních nástrojích pro oblast vnějších vztahů na období 2014 až 2020; je přesvědčen, že tento přístup přínos Unie v rámci úsilí o zajištění bezpečnosti a prosperity evropských občanů; v tomto ohledu zdůrazňuje, že je nutné zajistit, aby byly finanční nástroje využívány tak, že se budou v celé široké škále zahraniční politiky Unie doplňovat a nebudou se překrývat;

21. zdůrazňuje, že je důležité zajistit, aby nové finanční nástroje pro oblast vnějších vztahů, o nichž Parlament a Rada jednají, byly navrženy a přiměřeně financovány tak, aby reagovaly na strategické zájmy Unie a aby je bylo možno přizpůsobit měnícím se politickým okolnostem; žádá proto, aby rozpočet Unie (víceletý finanční rámec na období 2014–2020) byl náležitě vybaven prostředky odpovídajícími cílům a prioritám Unie coby globálního hráče, aby zajišťoval občanům bezpečnou budoucnost a prosperitu a byl dostatečně flexibilní, aby se dokázal vypořádat s nečekanými událostmi;

22. je přesvědčen, že budou-li se nástroje EU pro vnější vztahy využívat k podpoře společných politických a strategických cílů koordinovanějším a komplexnějším způsobem, Unie bude na výzvy v oblasti zahraniční a bezpečnostní politiky reagovat účinněji a z hlediska nákladů efektivněji, což občanům Evropy zajistí větší bezpečnost a prosperitu; zdůrazňuje, že při revizi finančních nástrojů a zvláště při využívání aktů v přenesené pravomoci u strategických programových dokumentů je třeba náležitě zohlednit pravomoci, které Parlamentu udělují Smlouvy (zejména v článku 290 SFEU),

aby Parlament mohl ujistit občany, že vnější politika a finanční nástroje Unie jsou v souladu jsou nákladově efektivní;

23. je toho názoru, že mají-li být finanční nástroje, které prosazují mj. budování míru, bezpečnost, demokracii, právní stát, řádnou veřejnou správu a spravedlivé uspořádání společnosti, v souladu s vlastními hodnotami Unie, je nutno je posílit, neboť jsou při řešení naléhavých celosvětových úkolů strategickými nástroji zahraniční politiky a vnější činnosti EU.

24. zdůrazňuje, že je důležité vhodnou kombinací vnějších finančních nástrojů zajistit soulad mezi plánováním, definováním a prováděním politiky v oblasti zahraničních věcí; žádá mimo jiné, aby zůstala nadále zachována doplňkovost mezi SZBP a nástrojem stability v oblasti zprostředkování, předcházení konfliktům, řešení krizí a budování míru po ukončení konfliktů a také aby se v případě dlouhodobé angažovanosti v určité zemi nebo oblasti i nadále usilovalo o doplňkovost se zeměpisnými nástroji; vítá zavedení nového nástroje partnerství, o nějž Parlament žádal a jenž je pro SZBP Evropské unie důležitým přínosem, neboť poskytuje finanční rámec pro spolupráci EU se třetími zeměmi na dosahování cílů, které vycházejí z dvoustranných, regionálních nebo mnohostranných vztahů Unie a nespadají do oblasti působnosti nástroje pro rozvojovou spolupráci;

25. je přesvědčen, že tomuto přístupu může prospět stanovení jasných ukazatelů, jejichž krátkodobý, střednědobý a dlouhodobý vývoj by měl Parlament sledovat a hodnotit; žádá, aby se na základě ukazatelů vycházejících ze stávajících strategických programových dokumentů nebo strategických politických rámců (jako například pro Africký roh nebo Sahel), včetně systematičtějšího vymezení politických priorit a cílů s možností kvantifikace, provádělo v přesně stanovených lhůtách krátkodobé, střednědobé i dlouhodobé vyhodnocení evropské zahraniční politiky a využití zdrojů;

26. domnívá se, že pro komplexní přístup k vnější činnosti Unie je mimo jiné nutné, aby SZBP a evropská politika sousedství byly více v souladu a vzájemně se posilovaly; vítá v této souvislosti společnou reakci Komise a ESVČ na události v jižním sousedství, konkrétně jejich „společné sdělení“ ze dne 25. května 2011; dále se domnívá, že je nutné strategičtěji upevňovat a rozvíjet vícestranné struktury EPS, aby bylo možné efektivně prosazovat zahraničněpolitické priority Unie; trvá na tom, že jádrem vnější činnosti Unie je „účinný multilateralizmus“, a že proto by se ESVČ a Komise měly zabývat tím, zda je multilaterální zaměření EPS schopno posloužit jako rámec pro organizaci politických vztahů v širší Evropě;

STRATEGICKÉ PRIORITY: SOUSTŘEDNÉ KRUHY MÍRU, BEZPEČNOSTI A SOCIÁLNĚ-EKONOMICKÉHO ROZVOJE

27. je přesvědčen, že základem strategických zájmů, cílů a obecných směrů, které má SBZP sledovat, a to především v našem bezprostředním sousedství, ale i dále, musí být zajištění míru, bezpečnosti a prosperity evropských občanů i jinde ve světě, a je nutné se přitom řídit zásadami, které stály u založení EU: demokracií, právním státem, univerzálností a nedělitelností lidských práv a základních svobod, úctou k lidské důstojnosti, rovností a solidaritou a dodržováním mezinárodního práva a zásad Charty Organizace spojených národů, včetně plnění odpovědnosti za ochranu;

28. nadále podporuje možné rozšíření Evropské unie o jakýkoli evropský stát, který uznává hodnoty Unie, je odhodlán je prosazovat a je ochoten a schopen splnit přístupová kritéria;

29. poukazuje na to, že Unie v průběhu času navázala vztahy se zeměmi a regionálními organizacemi, které spočívají na rozdílném smluvním a právním základu, přičemž některé z nich označuje jako „strategické“; podotýká, že výběr strategického partnera Unie neprobíhá na základě jasných kritérií a že při tomto výběru není Evropský parlament informován ani konzultován; konstatuje, že prohloubení ryzích a odpovědných dvoustranných vztahů může být důležitým prostředkem k posílení zahraničněpolitického vlivu EU na regionální úrovni i v rámci vícestranných fór, a že volbu strategických partnerů je proto třeba s ohledem na hodnoty a strategické cíle, kterých chce Unie dosáhnout pečlivě zvážit;

30. je tudíž přesvědčen, že budoucí rozhodnutí o strategických partnerech by měla být uvedena co nejlépe do souladu s prioritami zahraniční politiky Unie vůči dané zemi nebo v daném regionu či na mezinárodním fóru a že by se mělo náležitě zvážit, zda neukončit partnerství, která zastarala nebo se stala kontraproduktivními; žádá proto, aby se v návaznosti na diskuzi o strategických partnerstvích, která proběhla na zasedání Rady v září 2010, toto téma projednalo s Parlamentem a aby byl Parlament o budoucích partnerstvích pravidelně informován dříve, než se o nich rozhodne, zejména v těch případech, kdy jsou tato partnerství finančně podporována z rozpočtu Unie nebo kdy se jedná o užší smluvní vztah s EU;

31. zastává názor, že má-li Unie ve vysoce konkurenčním, proměnlivém a nepředvídatelném mezinárodním politickém uspořádání pro občany účinně zajišťovat mír, bezpečnost a sociálně-ekonomický rozvoj, je důležité, aby své omezené zdroje zaměřila na strategické priority tak, že začne řešit problémy v blízkém okolí, zejména v zemích usilujících o přistoupení a v sousedství, a odtud bude postupovat v soustředných kruzích dále, přičemž tam, kde to má význam, zohlední úlohu a relativní vliv regionálních organizací;

32. je přesvědčen, že dodržíme-li závazky přijaté v rámci rozšíření a dáme-li najevo odpovědnost za své sousedství, posílí to důvěryhodnost Unie v celosvětovém měřítku; opět potvrzuje závazek EU k účinnému multilateralizmu, jehož jádrem je Organizace spojených národů, a zdůrazňuje význam spolupráce s ostatními mezinárodními partnery v reakci na mezinárodní krize, hrozby a naléhavé úkoly;

– **Země západníhoBalkánu**

33. podporuje strategie Unie vůči západnímu Balkánu zaměřené na podporu demokratizace, stabilizace, mírového řešení konfliktů a sociální a hospodářské modernizace jednotlivých zemí i celého regionu, včetně možnosti budoucího rozšíření EU; je znepokojen tím, že politická nestabilita, institucionální nedostatky, rozšířená korupce, organizovaná trestná činnost a neřešené regionální a dvoustranné otázky narušují další pokrok některých zemí při integraci do EU; vyzývá proto EU, aby v souladu s Chartou OSN řešila v procesu integrace tyto problémy rázněji a posílila svou ústřední úlohu v regionu;

34. potvrzuje svoji podporu tomu, aby došlo ke zdokonalení procesu přistoupení západního Balkánu tím, že bude kladen větší důraz na hodnocení podle daných ukazatelů,

na transparentnost a vzájemnou odpovědnost a že budou zavedeny jasné ukazatele; vyzývá EU, aby vynaložila nové, přesvědčivé a nefalšované úsilí o oživení procesu rozšíření a aby v jeho rámci i nadále kladla větší důraz na tyto podmínky, jako jsou konstruktivní politický dialog, dobré sousedské vztahy, hospodářsky rozvoj, upevňování právního státu včetně zajištění svobody projevu a dodržování práv osob náležejících k národnostním menšinám, účinný boj proti korupci a organizované trestné činnosti, větší efektivita a nezávislost soudnictví, zlepšení správní kapacity se zaměřením na vymáhání právních předpisů souvisejících s acquis, překonávání napětí mezi etnickými a náboženskými skupinami, řešení situace uprchlíků a vysídlených osob a také urovnání otevřených dvoustranných a regionálních otázek;

35. domnívá se, že je nezbytné, aby zahraniční politika EU vůči regionu, který v nedávné minulosti prodělal ozbrojený konflikt mezi etnickými skupinami, podporovala jako předpoklad evropské stability a jako prostředek napomáhající usmíření atmosféru tolerance, dodržování práv osob náležejících k menšinám, politiku a právní předpisy potírající diskriminaci, dobré sousedské vztahy a regionální spolupráci, a to i na základě integrovanějších vzdělávacích systémů (výměny studentů v rámci regionů);

36. vítá restrukturalizaci mise EULEX a její opakované zaměření na právní stát a na výkonný mandát; očekává, že bude plně akceschopná na celém území Kosova, včetně severu, a že zintenzívní boj proti korupci na všech úrovních i proti organizovanému zločinu;

– **Turecko**

37. vítá pozitivní agendu Komise pro vztahy mezi EU a Tureckem; je znepokojen situací v řadě oblastí, zejména pokud jde o svobodu projevu, právní stát a ženská práva v Turecku, pomalým pokrokem Turecka při vypracovávání nové civilní ústavy a také polarizací turecké společnosti; poukazuje na to, že Turecko není pouze kandidátskou zemí, ale rovněž významným strategickým partnerem a spojencem NATO; vyzývá proto k prohloubení stávajícího politického dialogu s Tureckem ohledně rozhodnutí a cílů v oblasti zahraniční politiky, na nichž mají obě strany zájem; zdůrazňuje, že je důležité vybídnout Turecko k tomu, aby uskutečňovalo svoji zahraniční politiku v rámci dobrých sousedských vztahů, dialogu a koordinace s Evropskou unií s cílem dosáhnout cenné součinnosti a zvýšit možnost pozitivního vlivu, zejména pokud jde o podporu reformního procesu v arabském světě; doufá, že se zlepší podmínky pro otevření dalších kapitol jednání o členství (například že bude ratifikován a uplatněn Ankarský protokol);

– **Země jižního sousedství a Blízký východ**

38. vyzývá, aby zásady nového přístupu evropské politiky sousedství stanovené ve společném sdělení místopředsedkyně Komise, vysoké představitelky a Komise ze dne 25. května 2011 – zejména zásady „více za více“, diferenciace, vzájemné odpovědnosti a „společenského partnerství“ –, byly v praxi plně uplatňovány a aby pomoc Unie byla plně v souladu s tímto novým přístupem; připomíná, že ve společném sdělení ze dne 15. května 2012 o výsledcích nové evropské politiky sousedství jsou uvedeny následující problematické oblasti, s nimiž se země tohoto regionu potýkají: trvalá demokracie, hospodářský rozvoj a růst podporující začlenění, mobilita, regionální spolupráce a právní stát;

39. připomíná, že jižní sousedství má pro Evropskou unii stěžejní význam; zdůrazňuje, že při pomoci v rámci přechodu k pevné demokracii je nutné posílit partnerství mezi EU a zeměmi a společnostmi v sousedství, a vyzývá k tomu, aby EU ve své reakci na Arabské jaro nalezla větší rovnováhu mezi tržně orientovanými přístupy na jedné straně a lidskými a sociálními přístupy na straně druhé; žádá proto, aby byl kladen větší důraz na lidská práva, právní stát, zaměstnanost (především u nezaměstnané mládeže), vzdělávání, odbornou přípravu a regionální rozvoj s cílem zmírnit současnou sociální a hospodářskou krizi v těchto zemích a poskytnout potřebnou pomoc na podporu řádné správy a demokratických politických reforem i sociálního a hospodářského rozvoje; zdůrazňuje, že je důležité podporovat budování institucionálních kapacit a účinnou veřejnou správu, včetně parlamentů těchto zemí, nezávislého soudnictví, posilování organizací občanské společnosti a nezávislých sdělovacích prostředků, formování pluralitních politických stran v rámci co nejvíce sekulárního systému, kdy by byla dodržována veškerá práva žen a kdy by došlo k výraznému pokroku s ohledem na dodržování nejdůležitějších základních práv, jako je právo na svobodu vyznání ve všech jeho individuálních, kolektivních, veřejných, soukromých i institucionálních aspektech;

40. opakuje, že hospodářské, politické, společenské, kulturní a jakékoli jiné vztahy mezi EU a zeměmi evropské politiky sousedství se musejí opírat o rovné zacházení, solidaritu, dialog a respektování specifických rozdílů a zvláštností každé země;

41. domnívá se, že posouzení celkového pokroku, jehož partnerské země dosáhly, musí být založeno na vzájemné transparentnosti a mělo by se opírat o míru odhodlání dané partnerské země provádět reformy a o jasně definované ukazatele, na nichž se obě strany shodnou, které by stanovily lhůty pro provádění reforem podle akčních plánů; tyto ukazatele by měly být základem pravidelného a pokud možno společného sledování a hodnocení, ve kterých by hrála plnohodnotnou úlohu občanská společnost, s cílem zajistit účinné a transparentní provádění politik;

42. zdůrazňuje význam Unie pro Středomoří coby nástroje pro institucionalizaci vztahů s jižním sousedstvím; zdůrazňuje, že je nutné překonat nynější fázi ochromení, do níž se tato organizace dostala; vítá změny, které byly provedeny ve vztahu ke společnému evropskému předsednictví, a doufá, že nový generální tajemník svou dynamikou uspíší realizaci určených projektů;

43. připomíná, že EU podporuje blízkovýchodní mírový proces a řešení založené na existenci dvou států, tedy izraelského státu a sousedního nezávislého, demokratického a životaschopného palestinského státu, jejichž občané by vedle sebe žili v míru a bezpečí;

44. připomíná, že vyřešení konfliktu na Blízkém východě má pro Evropskou unii, pro samotné dotyčné strany i pro širší region zásadní význam; zdůrazňuje proto, že je ještě naléhavěji nutné pokročit v mírovém procesu je kvůli probíhajícím změnám v arabském světě;

- **Írán**

45. podporuje tzv. dvoukolejný přístup Rady zaměřený na nalezení diplomatického řešení, neboť se jedná o jediný schůdný přístup k íránské jaderné otázce; připomíná, že sankce nejsou samoúčelné; naléhavě vyzývá skupinu EU3+3 a Írán, aby se vrátily k jednacímu

stolu, a žádá jednající strany, aby se propracovaly ke kompromisu; připomíná, že v souladu s ústřední zásadou Smlouvy o nešíření jaderných zbraní má Írán právo obohacovat uran k mírovým účelům a za tímto účelem obdržet technickou pomoc; je znepokojen tím, že může dojít k vojenskému zásahu, a naléhavě proto všechny strany vyzývá, aby dosáhly mírového řešení, které by bylo v souladu se Smlouvou o nešíření jaderných zbraní;

46. vyzývá navíc Radu, aby zvážila možnost pozitivních opatření vůči Íránu v reakci na závazek Íránu omezit obohacování uranu nejvýše na 5 %, vyvážet veškeré zásoby uranu přesahující toto množství za účelem jejich opětného zpracování na palivové tyče pro civilní účely a plně zpřístupnit všechny aspekty svého jaderného programu Mezinárodní agentuře pro jadernou energii (IAEA), aby mohla ověřit, že íránský jaderný program je výhradně civilní; žádá místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku a Radu, aby se znovu vrátily k diplomatickým jednáním i v ostatních otázkách společného zájmu EU a Íránu, jako je bezpečnost v regionu, lidská práva a situace v Sýrii, Afghánistánu, Iráku a Perském zálivu;

47. vyzývá proto místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku a Radu, aby dlouhodobě a vytrvale usilovaly o rozvíjení obsáhlého programu s Íránem, jehož součástí by kromě jaderné otázky byla i lidská práva a regionální bezpečnost; zdůrazňuje, že je nutné, aby politika EU ve vztahu k Íránu vyjádřila solidaritu s těmi, kteří čelí represím a bojují za základní svobody a demokracii; trvá na tom, že přítomnost EU v této zemi by mohla zajistit, aby členské státy a EU byly schopny správně hodnotit vývoj v každé oblasti a náležitě komunikovat s íránskými orgány; z toho důvodu vyzývá k vytvoření delegace EU v Teheránu;

- **Libye**

48. vyzývá místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku, aby v Libyi zajistila rychlé rozmístění dostatečného počtu pracovníků s institucionální i jinou odborností, kteří by této zemi pomohli uspokojit potřeby a vyhovět požadavkům v oblasti budování kapacit, správy, občanské společnosti a rozvoje; naléhavě vyzývá EU, aby podpořila demokratickou transformaci v Libyi ve všech oblastech, a žádá místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku, aby zajistila, že členské státy budou při plnění potřeb a požadavků Libye jednat koordinovaně a v souladu se zásadami a hodnotami EU a se strategickými zájmy Libye;

- **Sýrie**

49. naléhavě vyzývá místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku, Radu a členské státy, aby se věnovaly možnostem vyřešení krize v Sýrii; vyzývá místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku, aby zajistila, že členské státy budou v Radě bezpečnosti OSN, která je vhodným fórem pro diskuzi o možnosti mezinárodní intervence v Sýrii pod záštitou OSN, jednat jednotně a koordinovaně; dále vyzývá místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku, aby zintenzivnila diplomatický tlak na Rusko a Čínu kvůli řešení patové situace v Radě bezpečnosti ohledně Sýrie; vyzývá místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku a Komisi, aby prozkoumaly všechny způsoby, jimiž lze zajistit a posílit humanitární pomoc a reagovat na potřeby v sousedních zemích, které jsou krizí

v Sýrii, zejména přílivem uprchlíků, postiženy nejvíce;

– **Země východního sousedství**

(Ex AM 173+AM174+AM175+AM176(Or. EN) of FdR
K:\afet\am\906\906676EN.doc){AM\EN\906676}

50. připomíná, že Východní sousedství má strategický význam; vyzývá k intenzivnějšímu úsilí a větší politické angažovanosti při dosahování cílů Východního partnerství stanovených v Pražské deklaraci a závěrech vrcholné schůzky ve Varšavě, které znovu připomíná společné sdělení ze dne 15. května 2012 s názvem „Východní partnerství: plán do podzimního summitu v roce 2013“, zejména urychleného dosažení politického přidružení a hospodářské integrace a zvýšení mobility občanů v bezpečném a dobře řízeném prostředí; je toho názoru, že by Unie měla usilovat především o vyjednání a uzavření dohody o přidružení se zeměmi Východního partnerství, které by podporovaly mobilitu prostřednictvím partnerství v oblasti mobility a rozhovorů o vízech a zajistily trvalý pokrok při přijímání a provádění reforem, a to v úzké spolupráci s parlamentním shromážděním EURONEST; zdůrazňuje, že veškerá rozhodnutí musí doprovázet přidělení dostatečných finančních prostředků, a vyzývá k úspěšnějšímu řešení těchto otázek v rámci partnerství pro modernizaci;

51. vyjadřuje nicméně politování nad tím, že pokud jde o celkový stav demokratických norem a dodržování lidských práv v zemích Východního partnerství, bylo zde dosaženo minimálního pokroku; zdůrazňuje dále, že úplný rozvoj Východního partnerství může nastat pouze po vyřešení všech přetrvávajících konfliktů; vyzývá v tomto ohledu EU, aby se aktivněji zapojila do příslušných mírových procesů s cílem zahájit důvěryhodné iniciativy, které by se zaměřily na překonání nynějších patových situací, usnadnit obnovení dialogu mezi dotyčnými stranami a vytvořit podmínky pro komplexní a trvalé řešení uvedených problémů;

52. žádá proto, aby EU i nadále vyvíjela intenzivní úsilí o vyřešení přetrvávajících konfliktů v daném regionu, a to ve spolupráci s ostatními významnými regionálními partnery, zejména pokud jde o překonání mrtvého bodu ve sporu o Náhorní Karabach a maximální podporu jakékoli následné mírové dohody; domnívá se, že podněsterský konflikt by mohl a měl být vyřešen mírovým způsobem, a žádá EU, aby se i nadále podílela na tomto procesu, který je dobrou příležitostí k otestování dobré vůle regionálních partnerů;

- **Moldavsko**

53. vítá úsilí, které Moldavská republika vynakládá na více úrovních s cílem přiblížit se EU a jež spočívá zejména v dosahování pokroku při provádění reforem na domácí politické scéně a v zásadních pozitivních krocích v rámci jednání „5+2“ o podněsterském konfliktu;

- **Ukrajina**

54. zdůrazňuje, že zatímco byla zahájena jednání o dohodě mezi EU a Ukrajinou, k jejímu podpisu a ratifikaci může dojít pouze tehdy, až Ukrajina splní nezbytné požadavky, tj. až zajistí dodržování práv menšin, bude na základě upevnění stability, nezávislosti a účinnosti institucí, které jsou zárukou právního státu, a dodržováním práv opozice

a ukončením jejího pronásledování prosazovat dodržování zákonů, aby tak vybudovala skutečně pluralitní demokracii; vyzývá místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku a Komisi, aby zajistily dostatečné finanční prostředky na podporu dalších volebních pozorovatelských misí plánovaných pro nadcházející parlamentní volby na Ukrajině; vyzývá ukrajinský parlament, aby změnil trestní zákoník pocházející ještě z dob Sovětského svazu a zrušil trestní postihy za zjevně politické úkony, které představitelé státu provádějí v rámci výkonu své funkce;

- **Bělorusko**

55. vyzývá běloruské orgány, aby propustily všechny politické vězně; žádá, aby rozvoj vztahů s běloruskými orgány byl podmíněn pokrokem při dodržování zásad demokracie, právního státu a lidských práv; připomíná, že v dialogu mezi EU a Běloruskem nemůže dojít k dalšímu pokroku, dokud nebudou propuštěni a rehabilitováni všichni političtí vězni; současně vítá snahu EU a její delegace v Minsku oslovit běloruskou společnost a dosáhnout její větší angažovanosti mimo jiné prostřednictvím „evropského dialogu o modernizaci“, usnadněním postupů udílení víz a větším zapojením běloruských občanů do programů EU;

- **Jižní Kavkaz**

56. bere na vědomí výrazný pokrok, jehož bylo dosaženo v rámci Východního partnerství s cílem prohloubit vztahy Evropské unie s Arménií, Ázerbájdžánem a Gruzií; vyzývá k dalším krokům, které by prohloubily vztahy mezi EU a třemi zeměmi jižního Kavkazu;

- **Strategie pro oblast Černého moře**

57. zdůrazňuje, že oblast Černého moře je pro Unii strategicky důležitá, a Komisi a službu pro vnější činnost znovu žádá, aby vypracovaly strategii pro oblast Černého moře, v níž by vymezila sjednocený komplexní přístup EU k řešení problémů a využití příležitostí tohoto regionu;

Rusko

58. podporuje přístup Unie k Rusku, který spočívá v kritickém zapojení; považuje Rusko i nadále za významného strategického partnera a souseda, je však i nadále znepokojen, pokud jde o závazek Ruska ctít právní stát, pluralitní demokracii a lidská práva; vyjadřuje politování především nad tím, že stále dochází k zastrašování, pronásledování a zatýkání zástupců opozičních stran a nevládních organizací, že byl nedávno přijat zákon o financování nevládních organizací a že se stupňuje tlak na svobodné a nezávislé sdělovací prostředky; vyzývá v této souvislosti k tomu, aby EU i nadále trvala na svých požadavcích, aby ruské orgány plnily své úkolu člena Rady Evropy a OBSE; zdůrazňuje, že posílení právního státu ve všech oblastech ruského veřejného života, včetně hospodářské oblasti, které je nutné k vybudování skutečně konstruktivního partnerství mezi EU a Ruskem, by mohlo být konstruktivní odpovědí na rostoucí nespokojenost, kterou vyjadřují mnozí ruští občané, poukazuje na to, že EU je ochotna přispět k partnerství pro modernizaci a k jakékoli dohodě, které by bylo nástupkyní současné dohody o partnerství a spolupráci, jež by závisela na pokroku Ruska v oblasti lidských

práv, právního státu a pluralitní demokracie;

59. domnívá se, že nejlepším základem užšího partnerství by měla být nová ambiciózní a komplexní dohoda o partnerství a spolupráci, která by obsahovala kapitoly týkající se politického dialogu, obchodu a investic, energetické spolupráce a dialogu o lidských právech, spravedlnosti, svobodě a bezpečnosti; zdůrazňuje, že je nutné budovat skutečné partnerství mezi EU a ruskou společností, a v souvislosti s tím vítá pokrok, jehož bylo dosaženo v uplatňování „společných kroků k bezvízovému styku“ dohodnutých mezi EU a Ruskem; 60. vyzývá místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku a Radu, aby s Ruskem a Čínou spolupracovaly na překonání rozdílů v hodnocení situace v Sýrii (i v rámci Rady bezpečnosti OSN) a sledovaly společný cíl, kterým je přerušení začarovaného kruhu násilí, zabránění občanské válce a nalezení trvalého mírového řešení v Sýrii; vítá skutečnost, že se Rusko podílí v rámci skupiny E3+3 na jednáních s Íránem, jejichž cílem je předejít tomu, aby Írán získal jaderné zbraně;

61. vyzývá EU a Rusko, aby společně usilovaly o upevnění stability, politické spolupráce a hospodářského rozvoje ve společném sousedství a současně respektovaly skutečnost, že každá strana má svrchované právo zvolit si svá bezpečnostní opatření;

62. zdůrazňuje, že teď, když se členské státy chystají propojit a sloučit své vnitrostátní trhy prostřednictvím investic do infrastruktury a přijetím společných nařízení, by se mělo rovněž pokračovat v úsilí o spolupráci s Ruskem s cílem stanovit originální a oboustranně přijatelná opatření, jejichž cílem by bylo omezení rozdílů mezi těmito dvěma energetickými trhy;

63. je znepokojen nedávno proběhlou nadměrnou militarizací Kaliningradské oblast, které v okolí EU vede ke vzrůstající nejistotě;

– **Střední Asie**

64. podporuje úsilí EU podporovat ve střední Asii regionální přístup, jenž je nezbytný k vyřešení regionálního rozměru problémů, mezi něž patří organizovaná trestná činnost, obchod s drogami, radioaktivními materiály a lidmi, terorizmus, přírodní a lidmi způsobené katastrofy v oblasti životního prostředí a hospodaření s vodními zdroji a zdroji energie; vyjadřuje však politování nad nedostatečným pokrokem, který je pouze částečně způsoben omezenými dostupnými finančními prostředky; žádá proto, aby byla tato rozhodná angažovanost (v rámci zásady „více za více“) podmíněna pokrokem v oblasti demokratizace, lidských práv, řádné veřejné správy, udržitelného sociálně-ekonomického rozvoje, právního státu a boje proti korupci; zdůrazňuje, že regionální přístup by neměl podkopávat individuální snahu vyspělejších států; upozorňuje, že strategie spolupráce EU pro střední Asii sice určuje sedm priorit, ale poskytuje příliš omezené zdroje na to, aby přinesly hmatatelné výsledky ve všech politických oblastech; vyzývá EU, aby na základě dostupných zdrojů priority lépe vymezila; připomíná význam regionu z hlediska hospodářské spolupráce, energetiky a bezpečnosti, zdůrazňuje však, že je důležité zajistit, aby rozvojová spolupráce nebyla podřízena těmto zájmům; zdůrazňuje však důležitost dialogu EU se zeměmi střední Asie o otázkách regionální bezpečnosti, zejména v souvislosti se situací v Afghánistánu a s možným vystupňováním sporů ve vztazích mezi Tádžikistánem a Uzbekistánem; navrhuje, aby EU zvážila možnosti spojit zdroje s členskými státy, které v regionu aktivně působí;

65. konstatuje, že celková situace v oblasti lidských práv a pracovních práv, absence podpory občanské společnosti a stav právního státu jsou nadále znepokojující; žádá o intenzivnější dialog o lidských právech, který by měl být účinnější a měl by se více orientovat na dosažení výsledků, přičemž do jeho přípravy, sledování a uskutečňování by se měly zapojit organizace občanské společnosti, které by měly více spolupracovat; vyzývá EU a místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku, aby veřejně hovořily o případech politických vězňů a uvězněných ochránců lidských práv a novinářů a zároveň požadovaly o okamžité propuštění všech těchto vězňů a o spravedlivé a transparentní soudní řízení v případě ostatních vězňů; žádá, aby se iniciativa v oblasti právního státu stala transparentnější pro organizace občanské společnosti a zahrnovala jasné cíle, které umožní transparentně posoudit její provádění a výsledky;

66. konstatuje, že středoasijské země, jež jsou bohaté na energii a suroviny, pro EU představují potenciálně významnou možnost diverzifikace zdrojů a dodavatelských tras; konstatuje, že EU je spolehlivý spotřebitel a že vyrábějící země jakožto dodavatelé musejí zahraničním investorům prokázat svou spolehlivost, mimo jiné tím, že v souladu se zásadami právního státu zajistí rovné podmínky pro národní a mezinárodní společnosti; vyzývá ESVČ a Komisi, aby nadále podporovaly energetické projekty a povzbuzovaly komunikaci o důležitých cílech, jako je jižní koridor a transkaspický plynovod, a nezanedbávaly přitom zásady řádné správy a transparentnosti, které jsou v rámci energetické spolupráce mezi EU a partnerskými zeměmi výhodné pro všechny strany;

67. zdůrazňuje, že využívání přírodních zdrojů v regionu a hospodaření s nimi, zejména co se týče vody, i nadále vyvolává spory a je zdrojem nestability, napětí a potenciálních konfliktů; v tomto ohledu vítá iniciativu pro vodu, kterou EU zahájila ve střední Asii, vyzývá však k navázání efektivnějšího a konstruktivnějšího dialogu mezi horskými a rovinatými zeměmi s cílem nalézt rozumné a trvalé způsoby řešení, pokud jde o zacházení s vodou, a uzavřít komplexní a trvalé dohody o společném využívání vodních zdrojů;

- **Afghánistán**

68. je znepokojen opětovným výskytem násilí po selhání mírových jednání; poukazuje na to, že pro potírání přeshraničního obchodu s lidmi a zbožím a pro boj proti nezákonné výrobě drog a nezákonnému obchodování s nimi, které jsou základním zdrojem financování organizované trestné činnosti a terorizmu, je důležitý středoasijský přístup na nižší než regionální úrovni; vyzývá ke zlepšení spolupráce mezi členskými státy, které se účastní mise ISAF v rámci NATO, aby byla zajištěna účinnost této intervence; žádá, aby se zvýšila podpora budování kapacity vlády Islámské republiky Afghánistán a státních bezpečnostních sil i pomoc širšímu obyvatelstvu při rozvoji zemědělství a sociálně-ekonomickém rozvoji, aby byl Afghánistán po úplném předání oblasti vnitřní bezpečnost afghánským silám na konci roku 2014 schopen převzít plnou odpovědnost za bezpečnost;

69. s vážnými obavami o postižené obyvatelstvo konstatuje, že vojenský zásah v Afghánistánu nepřinesl vybudování životaschopného státu s demokratickými strukturami, zlepšení životních podmínek většiny obyvatel – zejména žen a dívek – ani ahrazení produkce narkotik jinou formou zemědělství a že namísto toho zemi uvrhl do korupce nebývalého rozsahu; s ohledem na urychlené stahování evropských

vojenských jednotek žádá EU a členské státy, aby přednostně vypracovaly záchranný plán pro afghánské obyvatele, kteří podporovali evropské úsilí o budování státu a jejichž existence by mohla být po odchodu evropských sil ohrožena, zejména pak pro aktivistky; vyzývá ESVČ, aby spravedlivě zhodnotila politiku EU a členských států v Afghánistánu počínaje rokem 2001 a do konce roku předložila realistický plán budoucích aktivit EU v této oblasti;

70. zdůrazňuje, že při řešení problémů v Afghánistánu je nutné rozšířit spolupráci se zeměmi, jako je Rusko, Pákistán, Indie a Irán, zejména co se týče problémů souvisejících s obchodování s drogami, terorizmem a rizikem jejich rozšíření do sousedních zemí a do regionu;

– **Severní a Jižní Amerika**

• **USA**

71. je pevně přesvědčen, že USA jsou pro EU nejdůležitějším strategickým partnerem; vyzývá proto EU, aby se prohloubení transatlantických vztahů na všech úrovních stalo její jednoznačnou politickou prioritou;

72. zdůrazňuje naprosto zásadní význam transatlantických vztahů; zastává názor, že pravidelné vrcholné schůzky mezi EU a USA by mohly být příležitostí ke stanovení společných cílů a koordinaci strategií zaměřených na řešení hrozeb a naléhavých úkolů globálního významu, mj. správy ekonomických záležitostí, a strategií zaměřených na vytvoření společného přístupu k nově vznikajícím mocnostem; vítá zprávu pracovní skupiny na vysoké úrovni pro zaměstnanost a růst; domnívá se, že Transatlantická hospodářská rada a transatlantický dialog zákonodárců by měly zahrnovat úvahy o strategickém zapojení zemí BRICS a dalších důležitých rychle se rozvíjejících zemí, zemí ASEAN, zemí Africké unie, zemí sdružení MERCOSUR, Andského společenství a Společenství zemí Latinské Ameriky a Karibiku ze strany EU a USA a o způsobu, jak urychlit sbližování předpisů s těmito zeměmi; podtrhuje význam Transatlantické hospodářské rady coby orgánu odpovědného za posílení hospodářské integrace a spolupráce v oblasti regulace a transatlantického dialogu zákonodárců jakožto fóra pro parlamentní dialog a koordinaci činností parlamentů obou stran v otázkách společného zájmu, především co se týče právních předpisů týkajících se transatlantického trhu; připomíná, že je třeba bez odkladu zřídit Transatlantickou politickou radu jako účelově vytvořený orgán pro systematické konzultace na vysoké úrovni a koordinaci zahraniční a bezpečnostní politiky mezi EU a USA, který by fungoval souběžně s NATO;

73. podotýká, že vzhledem k rostoucímu globálnímu a regionálnímu významu Číny, Indie a dalších rychle se rozvíjejících zemí v Asii Spojené státy americké postupně přesouvají hlavní pozornost, politický zájem, hospodářské investice a vojenské zdroje do Tichomoří; dále konstatuje, že by Asie měla zaujímat významnější místo v oblasti zahraničních vztahů Evropské unie a jejích členských států; vyzývá proto, aby USA a EU více koordinovaly svou politiku vůči Číně, Indii a dalším rychle se rozvíjejícím asijským zemím s cílem zabránit rozdělení svého přístupu ke klíčovým politikám;

74. domnívá se, že USA budou i nadále významným způsobem přispívat ke kolektivní bezpečnosti euroatlantické oblasti, a znovu potvrzuje klíčový význam transatlantických

bezpečnostních vazeb, který se nemění; poukazuje na to, že vzhledem k měnící se geostrategické a hospodářské situaci je budování vlastního bezpečnostního a obranného potenciálu Evropy důležitým způsobem posílení transatlantických vazeb;

- **Latinská Amerika**

75. vyzývá k tomu, aby byl rozšířen politický dialog mezi EU a Latinskou Amerikou na všech úrovních včetně summitů hlav států nebo Parlamentního shromáždění EUROLAT, který je důležitým nástrojem rozvíjení politické shody; žádá, aby na plnění politických závazků vyplývajících ze summitů EU a Latinské Ameriky byly přiděleny dostatečné finanční zdroje; vyjadřuje hluboké znepokojení nad tím, že Argentina nedávno znárodnila důležitou ropnou společnost YPF, která má španělské vlastníky, a že rovněž podnikla velmi nešťastné kroky vůči britským Falklandským ostrovům;

76. navrhuje zabývat se možností užší spolupráce mezi EU a Severní a Jižní Amerikou, zejména v oblasti hospodářství, jejímž cílem by byla společná dohoda o volném obchodu;

77. vyzývá ke zintenzivnění stávajícího dialogu o lidských právech, od něhož by měl být více zapojen Evropský parlament, a k zahájení dialogu o prohloubení spolupráce v oblasti významných bezpečnostních problémů, v neposlední řadě pokud jde o velmi negativní dopad organizovaného zločinu a trestné činnosti spojené s drogami na státní orgány a bezpečnost obyvatel; upozorňuje, že 7. summit hlav států a předsedů vlád zemí EU a Latinské Ameriky, jenž se bude konat v Chile v lednu 2013, by mohl být vhodnou příležitostí představit nové možnosti spolupráce mezi těmito dvěma regiony, která by zahrnovala celou řadu politických a sociálně-ekonomických oblastí;

78. zdůrazňuje, že sociální soudržnost by měla zůstat jednou z klíčových zásad strategie rozvojové spolupráce s Latinskou Amerikou, a to nejen s ohledem na její sociálně-ekonomické důsledky, ale také s ohledem na její význam z hlediska upevnění demokratických institucí daného regionu a právního státu; domnívá se také, že by měla být definována nová rozvojová spolupráce mezi EU a latinskoamerickými zeměmi se středními příjmy, která by mohla vyřešit značné rozdíly, jež v tomto regionu přetrvávají; požaduje, aby byla se zeměmi Latinské Ameriky prohloubena třístranná spolupráce a také spolupráce Jih – Jih;

79. poukazuje na významný dopad vzestupu Brazílie na regionální i celosvětové úrovni, v němž se kombinují hospodářské a sociální programy s demokracií, právním státem a základními svobodami; žádá o upevnění strategického partnerství a politického dialogu mezi EU a Brazílií;

80. vítá, že zanedlouho bude podepsána dohoda o přidružení se Střední Amerikou a že bude v Evropském parlamentu podléhat postupu souhlasu; zdůrazňuje, že jakožto první komplexní smlouva EU uzavřená mezi regiony pozvedá vzájemný vztah na vyšší úroveň, podporuje regionální přístup a prohlubuje regionální integraci v Latinské Americe; oznamuje svůj záměr důkladně sledovat plnění dohody a zejména její dopad na situaci v oblasti lidských práv a právního státu ve Střední Americe;

81. dále vítá, že zanedlouho bude podepsána obchodní dohoda mezi Evropskou unií a Kolumbií a Peru a že bude v Evropském parlamentu podléhat postupu souhlasu;

připomíná, že tuto dohodu nelze pokládat za definitivní rámec pro vztahy EU k těmto zemím, že je však dalším krokem ke všeobecné dohodě o přidružení, přičemž ostatním zemím Andského společenství ponechává možnost se k ní připojit;

82. připomíná proto, že cílem EU je podepsání dohod o přidružení se všemi členskými zeměmi Andského společenství; domnívá se, že dohoda o přidružení se sdružením MERCOSUR by představovala zásadní posun ve strategických vztazích s Latinskou Amerikou za předpokladu, že by se opírala o zásady svobodného a spravedlivého obchodu a právní jistoty investic, o dodržování mezinárodních norem v pracovněprávní oblasti a oblasti životního prostředí a o důvěryhodné jednání partnerů;

83. vyjadřuje politování nad tím, že návrhy Komise týkající se nařízení o systému všeobecných celních preferencí a nástroje rozvojové spolupráce opomíjejí strategickou povahu vztahů s Latinskou Amerikou, jelikož neobsahují značný počet ohrožených zemí tohoto regionu; připomíná, že některé země Latinské Ameriky patří k zemím s největšími rozdíly v příjmech na obyvatele na světě a že tato přetrvávající nerovnost vyplývá z nedostatečné sociálně-ekonomické mobility; domnívá se, že poselství EU vůči tomuto regionu je velmi znepokojující, neboť si jej lze v praxi vyložit tak, že mu nepřikládá takový význam, jaký by si zasluhoval, a to i přes značné množství přijatých politických a obchodních závazků a navzdory společným globálním zájmům;

– **Afrika**

84. podotýká, že společná strategie Afriky a EU byla původně zaměřena na Africkou unii a na odbornou pomoc při budování institucionálních kapacit a vypracovávání strategií týkajících se celé řady oblastí, od míru a bezpečnosti, přes oblast lidských práv a podpory demokracie až po právní stát a naplňování rozvojových cílů tisíciletí; připomíná, že přestože tento komplexní přístup má stále své opodstatnění, je naléhavě zapotřebí přejít od budování institucionálních kapacit na úrovni kontinentu k rozvíjení politických partnerství zaměřených na mír, bezpečnost a sociálně-ekonomický rozvoj na regionální a nižší úrovni; vyzývá k tomu, aby tato politická partnerství zahrnovala také regionální hospodářská uskupení, a to nejen kvůli upevnění role Africké unie, ale také kvůli prohloubení partnerství mezi EU a Afrikou na regionální a nižší úrovni, a aby tak reagovala na politické, bezpečnostní a hospodářské zájmy afrických a evropských občanů; vyjadřuje politování nad tím, že státní převraty, například v Mali a Guineji-Bissau, znamenaly porážku demokratických zásad a cílů, jež podporuje AU, EU a OSN; požaduje, aby byl neprodleně obnoven ústavní pořádek v těchto zemích;

85. bere na vědomí strategie EU pro oblast Afrického rohu a Sahelu; je přesvědčen, že je nutné se zabývat strukturálními příčinami konfliktu v těchto oblastech, aby bylo možné nalézt cestu ke schůdnému mírovému řešení problémů a nabídnout obyvatelstvu lepší vyhlídky, což předpokládá spravedlivý přístup ke zdrojům, zajištění udržitelného rozvoje regionů a spravedlivé přerozdělení bohatství; žádá, aby byly posouzeny politiky Unie, v jejichž rámci EU poskytuje rozsáhlou rozvojovou pomoc a vynakládá diplomatické prostředky, a vyhodnocen jejich dopad na obyvatelstvo; vyzývá rovněž k tomu, aby mezi Evropským parlamentem, Panafrickým parlamentem a regionálními parlamentními útvary vznikly těsnější vztahy s cílem zajistit větší odpovědnost za politická a rozpočtová rozhodnutí vůči občanům obou kontinentů a vytvořit základ pro zjišťování a hodnocení

pokroku dosaženého při plnění politik;

86. je vážně znepokojen napětím mezi Súdánem a Jižním Súdánem; vyzývá obě strany, aby na základě plánu podporovaného rezolucí Rady bezpečnosti OSN č. 2046 (2012) ze dne 2. května 2012 prokázaly politickou vůli k řešení problémů, které zůstaly po odtržení Jižního Súdánu nevyřešeny; zdůrazňuje, že dlouhodobá stabilita v regionu vyžaduje novou jednotnou komplexní mezinárodní strategii, v níž by EU hrála vedle jiných světových a regionálních aktérů svou úlohu a která by se zaměřovala nejen na problémy mezi severem a jihem a na situaci v provinciích Jižní Kordofán a Modrý Nil, ale také na reformní proces v Súdánu, který měl proběhnout již dávno, a na prohloubení demokratických reforem v Jižním Súdánu;

87. připomíná své usnesení ze dne 25. listopadu 2010 o situaci v Západní Sahaře; naléhavě vyzývá Maroko a frontu Polisario, aby pokračovaly v jednání o mírovém a trvalém řešení konfliktu na Západní Sahaře a připomíná právo obyvatel Západní Sahary na sebeurčení a jejich právo rozhodnout prostřednictvím demokratického referenda o statusu Západní Sahary, které by mělo proběhnout v souladu se příslušnými rezolucemi OSN;

– **Asie**

88. vyzývá EU, aby se více angažovala v asijsko-tichomořské oblasti, a to zejména tím, že zdůrazní výsledky demokratické transformace v Indonésii, která je domovem největšího muslimského národa, a že přispěje svými zkušenostmi a odbornými znalostmi k mnohostranným iniciativám spjatým se sdružením ASEAN a k postupnému vzniku většího počtu transpacifických iniciativ; zastává názor, že služba pro vnější činnost by nyní měla v plné míře využít možnost prohloubení spolupráce mezi EU a Asií; považuje akční plán z Bandar Seri Begawanu na prohloubení nadstandardního partnerství zemí ASEAN a EU za významný první krok v tomto směru; vítá rovněž nedávné schválení Smlouvy o přátelství jakožto příležitost k užší spolupráci, jejímž cílem je přesáhnout perspektivu obchodních dohod mezi EU a asijskými zeměmi; zdůrazňuje, že by měl být kladen větší důraz na plodnou hospodářskou a kulturní výměnu, a to především podporou příležitostí pro přímé investice a tím, že se studentům a výzkumným pracovníkům usnadní přístup do EU a zvýší se její přitažlivost; podotýká, že to vyžaduje, aby členské státy místo toho, aby kopírovaly své vnitrostátní politiky a konkurovaly si, společně s EU strategicky koordinovaly své úsilí; konstatuje, že vzhledem k bezpečnostní situaci v asijsko-tichomořské oblasti, včetně územních sporů v oblasti Jihočínského moře a obav ohledně Severní Koreje, by EU jakožto neutrální partner měla aktivně propagovat stabilní mírové řešení založené na mnohostranných institucích;

89. vyzývá k urychlenému zahájení jednání o partnerství mezi EU a Japonskem a o dohodě o spolupráci;

• **Čína**

90. vítá pokrok dosažený při rozvíjení strategického partnerství mezi EU a Čínou, k němuž vedle dialogů o hospodářství a bezpečnosti patří rozvoj třetího pilíře „dialog mezi národy“; poukazuje na rostoucí vzájemnou závislost hospodářství EU a Číny a připomíná význam rychlého růstu čínského hospodářství a jejího vlivu na mezinárodní systém;

91. konstatuje, že výměna vedení v Číně podrobí tuto zemi významné zkoušce s ohledem na to, jak se bude dále vyvíjet; připomíná svůj cíl rozvíjet s Čínou komplexní strategické partnerství; vyzývá EU a členské státy, aby v rámci svého postoje a své politiky vůči Číně postupovali jednotněji a strategičtěji, a co nejvíce tak napomohly tomu, aby se vývoj vydal pozitivním směrem; zdůrazňuje, že to znamená, že členské státy a EU musejí sladit své priority, pokud jde o lidská práva v Číně, dialog o lidských právech a podporu organizací občanské společnosti;

- **Japonsko**

92. zdůrazňuje, že je nutné upevnit vztahy mezi Unií a Japonskem, které je významným mezinárodním hráčem, s Unií sdílí společné demokratické hodnoty a je přirozeným partnerem pro spolupráci na mnohostranných fórech a v otázkách společného zájmu; očekává uzavření komplexní rámcové dohody a dohody o volném obchodu;

- **Jižní a východní Asie;**

93. vyzývá EU, aby v jižní a jihovýchodní Asii aktivněji podporovala demokratický vývoj a reformy v oblasti veřejné správy a právního státu; vítá proto závazek vytvořit demokratický, stabilní a sociálně inkluzívní Pákistán; vítá, že v červnu 2012 se uskutečnil první strategický dialog mezi EU a Pákistánem, a je potěšen úsilím o zahájení konstruktivní diskuze ohledně toho, jak prohloubit dvoustrannou spolupráci a dále sjednotit názory na regionální a mezinárodní otázky společného zájmu, včetně aktivnějšího zapojení do boje proti terorizmu; vyzývá EU a její členské státy, aby usilovaly o vytvoření pevnějších vztahů s Indií, které by byly založeny na podpoře demokracie, sociálního začleňování, právního státu a lidských práv, a vyzívá EU a Indii, aby urychleně dokončily probíhající jednání o komplexní dohodě o volném obchodu mezi EU a Indií, která by povzbudila evropský a indický obchod a hospodářský růst; vyzývá EU a její členské státy, aby v plné míře podpořily poválečnou rekonstrukci na Srí Lance a hospodářský rozvoj této oblasti; v tomto ohledu vyzývá Radu, aby pečlivě zvážila opětovné zavedení výhodných podmínek v obchodních vztazích mezi Srí Lankou a EU, zejména možnosti využívat všeobecný systém celních preferencí GSP+; vítá skutečnost, že EU aktivně podporuje proces demokratizace v Myanmaru;

94. vítá úspěšný závěr prezidentských a parlamentních voleb, které na Tchaj-wanu proběhly 14. ledna 2012; vyjadřuje Tchaj-wanu uznání za trvalé úsilí o zachování míru a stability v asijsko-tichomořské oblasti; uznává, že ve vztazích v rámci Tchajwanské úžiny bylo dosaženo pokroku, zejména pokud jde o posílení hospodářských vazeb, a že užší hospodářská spolupráce s Tchaj-wanem by mohla pomoci zlepšit přístup EU na trhy v Číně; naléhavě žádá Komisi a Radu, aby v souladu s usnesením Parlamentu o SZBP z května 2011 podnikly konkrétní kroky k dalšímu posílení hospodářských vztahů mezi EU a Tchaj-wanem a zprostředkovaly jednání o dohodě o hospodářské spolupráci mezi EU a Tchaj-wanem; znovu zdůrazňuje, že rozhodně podporuje smysluplné zapojení Tchaj-wanu do příslušných mezinárodních organizací a činností, a to i do Světové zdravotnické organizace; uznává, že program bezvízového styku občanů Tchaj-wanu s EU, který vstoupil v platnost v lednu 2011, se ukázal jako oboustranně přínosný; podporuje navázání užší dvoustranné spolupráce mezi EU a Tchaj-wanem v oblastech,

jako je obchod, výzkum, kultura, vzdělávání a ochrana životního prostředí;

95. vyzývá EU, aby zvyšovala povědomí o závažném porušování lidských práv, hromadném zabíjení a nelidském zacházení v pracovních a politických vězeňských táborech v Severní Koreji a aby podporovala oběti tohoto zacházení;

– **Mnohostranní partneři**

• **G-7, G-8 a G-20**

96. je přesvědčen, že s ohledem na vzrůstající význam zemí BRICS a dalších rychle se rozvíjejících mocností a na rýsující se multipolární systém globálního řízení by skupina G-20 mohla být užitečným a obzvlášť vhodným fórem pro dosažení inkluzívního konsenzu založeného na partnerství, jenž by dokázal podporovat sbližování, včetně harmonizace právních předpisů; zastává však názor, že G-20 musí ještě prokázat svůj význam při proměně závěrů summitu v udržitelnou politiku, která by řešila kritické problémy, v neposlední řadě ovládnutí daňových rájů a řešení dalších problémů a hrozeb, které vyplynuly z finanční a hospodářské krize; poukazuje v tomto ohledu na to, že G-8 má potenciál hrát důležitou roli při dosahování konsenzu před zasedáními skupiny G-20; má za to, že by měla být v zájmu smíření postojů s Ruskem využita rovněž existence skupiny G-8, aby tak mohly být společné problémy řešeny koordinovaným a účinným způsobem;

• **OSN**

97. vzhledem k tomu, že základním kamenem zahraniční politiky EU je účinný multilateralizmus, vyzývá EU, aby se ujala vedoucí úlohy v oblasti mezinárodní spolupráce a prosazovala globální postup mezinárodního společenství; vybízí EU, aby nadále podporovala součinnost v rámci systému Organizace spojených národů, působila v OSN jako prostředník a v celosvětovém měřítku spolupracovala s regionálními organizacemi a strategickými partnery; vyjadřuje podporu pokračování reformy OSN; vyzývá EU, aby v případě finančních zdrojů OSN přispěla k řádnému finančnímu řízení a k rozpočtové kázni;

98. vyzývá proto EU, aby prosazovala provedení komplexní reformy Rady bezpečnosti OSN v zájmu posílení její legitimity, regionálního zastoupení a účinnosti; zdůrazňuje, že takový reformní proces mohou nevratně zahájit členské státy EU, pokud budou v souladu s cíli Lisabonské smlouvy v oblasti upevňování zahraniční politiky EU a role EU při zajišťování celosvětového míru a bezpečnosti požadovat stálé místo pro EU v rozšířené a reformované Radě bezpečnosti OSN; vyzývá místopředsedkyni, vysokou představitelku, aby se naléhavě chopila iniciativy a přiměla členské státy k zaujetí společného stanoviska za tímto účelem; než bude toto společné stanovisko přijato, naléhavě žádá členské státy, aby neprodleně schválily a přijaly rotační systém v Radě bezpečnosti OSN ve snaze zajistit pro EU stálé křeslo v Radě bezpečnosti OSN;

99. považuje za důležité, aby se plně uplatňovala rezoluce Valného shromáždění OSN o účasti Evropské unie na činnosti Valného shromáždění OSN a aby EU jednala a vyjadřovala se k podstatným otázkám jednotně a ve správný čas; vyzývá EU, aby ještě více zlepšila koordinaci postojů a zájmů členských států EU v Radě bezpečnosti OSN; vítá, že si EU

stanovila v OSN střednědobé priority, a žádá, aby byl Výbor pro zahraniční věci Evropského parlamentu pravidelně konzultován při každoročním přehodnocování a při uplatňování těchto priorit; zdůrazňuje, že je zapotřebí důraznější veřejná diplomacie v záležitostech OSN a že je třeba globální úlohu EU prezentovat evropské veřejnosti účinnějším způsobem;

100. je pevně přesvědčen o potřebě budovat partnerství v oblasti předcházení konfliktům, civilního a vojenského řešení krizí a budování míru, a s ohledem na to je tedy třeba zlepšit fungování řídicího výboru EU-OSN; vyzývá EU a její členské státy, aby dosáhly dalšího pokroku při uvádění zásady odpovědnosti za ochranu do praxe a aby se společně s partnery v OSN snažily zajistit, aby se tato koncepce stala součástí prevence a obnovy po skončení konfliktů; vyzývá k vypracování interinstitucionálního „konsenzu o odpovědnosti za ochranu a společné politiky předcházení konfliktům“, který by existoval současně se stávajícím „konsenzem o humanitární pomoci“ a „konsenzem o rozvoji“ a jež by mohl zajistit větší jednotnosti EU v těchto otázkách na fórech OSN;

101. připomíná, že komplexní přístup k uplatňování rezolucí Rady bezpečnosti OSN č. 1325 a 1820 o ženách, míru a bezpečnosti ze strany EU přijatý Radou Evropské unie dne 1. prosince 2008 uznává úzké propojení otázek míru, bezpečnosti, rozvoje a rovnosti žen a mužů a že by měl být základním kamenem SZBP; zdůrazňuje, že EU soustavně žádá o úplné uplatňování programu pro ženy, mír a bezpečnost, který byl stanoven v rezolucích Rady bezpečnosti OSN č. 1325 (2000) a č. 1820 (2008) a později upevněn přijetím rezolucí Rady bezpečnosti OSN č. 1888 a 1889 (2009) a č. 1960 (2010), a to především co se týče nutnosti bojovat proti násilí páchanému na ženách během konfliktů a podporovat účast žen na budování míru; vyzývá členské státy, které dosud nepřijaly národní akční plány pro ženy, mír a bezpečnost, aby tak učinily, a zdůrazňuje, že tyto plány musejí vycházet z jednotných minimálních norem, pokud jde o jejich cíle, provádění a sledování v celé EU;

102. vyzdvihuje potřebu vypracovat účinnější pokyny týkající se zprostředkovávání a vytvořit účinnější mediační kapacity na základě vzájemné spolupráce mezi EU a OSN v oblasti mediačních kapacit, aby mohly být včas a koordinovaně zajištěny dostatečné zdroje pro zprostředkování, a to i na základě zapojení žen do tohoto procesu; domnívá se, že pro provádění politiky EU v oblasti lidských práv je nezbytné rozvíjet schopnost Rady OSN pro lidská práva řešit závažné a naléhavé situace v oblasti lidských práv, prohloubit navazující proces provádění doporučení obsažených ve zvláštních postupech a upevnit proces všeobecného pravidelného přehodnocení; trvá na tom, aby EU nadále podporovala Mezinárodní trestní tribunál, což přispěje k účinné ochraně lidských práv a k boji proti beztrestnosti;

103. vyzývá místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku a Radu, aby při jednání ohledně smlouvy OSN o obchodu se zbraněmi (ATT) usilovaly o co nejpřísnější standardy ochrany mezinárodního práva v oblasti lidských práv a mezinárodního humanitárního práva, a to na základě přísnějších norem, než na jakých se již EU dohodla a které jsou zahrnuty ve společném postoji EU v oblasti vývozu zbraní; zdůrazňuje, že smluvní státy EU se musejí vyhnout přijetí nižších standardů, které by měly bezpochyby neblahý vliv na úspěch a účinnost smlouvy o obchodu se zbraněmi;

- **EU-NATO**

104. vítá skutečnost, že se EU a NATO zavázaly k posilování svého strategického partnerství a tento závazek potvrdily novou strategickou koncepcí NATO a na vrcholné schůzce v Chicagu, a zdůrazňuje pokrok, jehož bylo dosaženo v rámci praktické spolupráce na operacích; konstatuje, že současná světová a evropská hospodářská krize podnítila snahy hledat nákladově efektivnější a naléhavě potřebné operační schopnosti jak v EU, tak v NATO; vyzývá proto místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku, aby aktivněji prosazovala další konkrétní návrhy na zlepšení spolupráce mezi oběma organizacemi (založené na zásadách inteligentní obrany, slučování a společného využívání kapacit a komplexního přístupu a na vzájemné doplňkovosti iniciativ), a to prostřednictvím Evropské obranné agentury; vyzývá k urychlenému politickému řešení překážek spolupráce v rámci dohod Berlin Plus, které brzdí možnosti účinnější spolupráce obou organizací;

- **Rada Evropy**

105. naléhavě vyzývá členské státy, aby dostály své povinnosti urychleně dokončit jednání o přistoupení EU k Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod; vyzdvihuje význam postupů zaměřených na sledování norem a závěrů Rady Evropy, jež jsou důležitým příspěvkem k posouzení pokroku sousedních zemí, jehož dosáhly při uskutečňování demokratických reforem;

106. zdůrazňuje, že přistoupení EU k Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod je historickou příležitostí k potvrzení toho, že lidská práva jsou jednou ze základních hodnot EU a společným základem pro její vztahy s třetími zeměmi, a doufá, že tento proces bude pokračovat bez zbytečných odkladů; znovu potvrzuje, že přistoupení EU k Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod představuje významný úspěch při dalším posilování ochrany lidských práv v Evropě;

- **OBSE**

107. podporuje diskuzi o reformě Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě (OBSE), pokud neproběhne za cenu oslabení stávajících institucí nebo mechanizmů nebo za cenu omezení jejich nezávislosti; zdůrazňuje, že je třeba zachovat rovnováhu mezi stávajícími třemi rozměry OBSE a důsledně a komplexně je rozvíjet a stavět přitom na tom, čeho již bylo dosaženo; dále zdůrazňuje, že bezpečnostní hrozby a výzvy by měly být řešeny ve všech třech rozměrech, mají-li být opatření skutečně účinná; vyzývá OBSE, aby dále posilovala svou kapacitu, aby bylo zajištěno dodržování a plnění zásad a závazků přijatých zúčastněnými státy ve všech třech rozměrech, mimo jiné prostřednictvím posílení kontrolních mechanizmů;

- **Rada pro spolupráci v Perském zálivu**

108. očekává, že EU vybuduje spolu s Radou pro spolupráci v Perském zálivu opravdové strategické partnerství zahrnující otevřený, pravidelný a konstruktivní dialog o procesu přeměny a řešení krizí v zemích jižního sousedství a související strukturovanou spolupráci v oblasti lidských práv a demokracie; opakuje svůj požadavek, aby bylo na podporu tohoto cíle v rámci ESVČ vyčleněno více lidských zdrojů pro zmíněný region a aby byly

vyslány delegace do hlavních zemí Rady pro spolupráci v Perském zálivu; zdůrazňuje, že lidská práva, práva žen, dodržování zákonů a demokratické směřování obyvatel zemí Rady pro spolupráci v Perském zálivu, od Bahrajnu po Saúdskou Arábii, již nelze v politice EU pro tuto oblast přehlížet;

- **Liga arabských států**

109. uznává, že regionální organizace, především Liga arabských států, ale i Organizace islámské konference a Organizace pro hospodářskou spolupráci, hrají v regionálních záležitostech stále důležitější úlohu, a vyzývá EU, aby s nimi prohloubila spolupráci zejména v otázkách týkajících se procesu přeměny a řešení krizí v jižním sousedství; vítá snahu EU pomoci Lize arabských států v procesu integrace;

– **Tematické priority SZBP**

- **Společná bezpečnostní a obranná politika**

110. zdůrazňuje, že akce v rámci SBOP by měly být zakotveny v komplexní politice zaměřené na země a regiony procházející krizí, pokud jsou v sázce hodnoty a strategické zájmy EU a pokud by operace SBOP skutečně přispěly k upevnění míru, stability a právního státu; zdůrazňuje dále, že je zapotřebí proces následného hodnocení, které by precizněji posoudilo úspěšnost každé prováděné operace a její dlouhodobý dopad v dané oblasti;

111. opakuje svoji výzvu, aby se místopředsedkyně Komise, vysoká představitelka, Rada a členské státy zabývaly řadou otázek, které znesnadňují civilní a vojenskou spolupráci, počínaje nedostatkem kvalifikovaných pracovníků a konče nedostatečným či nevyváženým vybavením; vyzývá zejména k navýšení počtu pracovníků v oblasti spravedlnosti, civilní správy, celní správy a mediace, s cílem zajistit misím SBOP odpovídající a dostatečné odborné zázemí; vyzývá místopředsedkyni, vysokou představitelku, aby předložila konkrétní návrhy, jak tento nedostatek personálu vyřešit, zejména v oblasti civilního řešení krizí a ve výše uvedených odvětvích;

112. vítá výzvy k většímu sdružování a společného využívání klíčového vojenského potenciálu, ke zdokonalení kapacit pro plánování a provádění misí a operací a k lepšímu propojení civilních a vojenských misí a operací; zdůrazňuje, že je třeba neustále zlepšovat výkonnost misí a operací SBOP, mimo jiné vyhodnocováním výsledků, referenčním srovnáváním, hodnocením jejich dopadu, zjišťováním a uplatňováním získaných poznatků a rozvojem osvědčených postupů pro účelnou a účinnou činnost v rámci SBOP; vyslovuje nicméně politování nad politickými omezeními spolupráce, která někdy představují překážku pro využívání osvědčených postupů při vytváření synergií;

- **Obchodování se zbraněmi**

113. připomíná, že členské státy EU nesou odpovědnost za více než jednu třetinu celosvětového vývozu zbraní; naléhavě vyzývá členské státy EU, aby dodržovaly osm kritérií společného postoje 2008/944/SZBP (Kodex chování EU pro vývoz zbraní) a stejně tak zásady rozvojové politiky EU; vyzývá k tomu, aby byla pravomoc v oblasti stanovování pravidel, jimiž by se řídil vývoz zbraní, přenesena na EU; připomíná členským státům, že rozvojové země by měly finanční prostředky věnovat především

na dosažení trvale udržitelného sociálního a hospodářského rozvoje, demokracie a právního státu; naléhavě vyzývá místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku a členské státy, aby využily probíhající přehodnocení společného postoje 2008/944/SZBP ke zpřísnění provádění a sledování kritérií EU v oblasti vývozu zbraní; vyzývá místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku a členské státy EU, aby v rámci jednání OSN o smlouvě o obchodu se zbraněmi vystupovaly jednotně a prosazovaly pevné a jednoznačné zaměření této smlouvy, které by stranám zakázalo vývoz zbraní v případě, že existuje vážné riziko jejich zneužití k páchání nebo usnadnění závažných porušení mezinárodního práva v oblasti lidských práv a mezinárodního humanitárního práva, včetně genocidy, zločinů proti lidskosti a válečných zločinů;

- **Předcházení konfliktům a budování míru**

114. žádá místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku, aby předložila návrhy, jak posílit kapacity ESVČ v oblasti předcházení konfliktům a budování míru, zejména s přihlédnutím k Göteborskému programu, a jak dále rozšířit možnosti EU v oblasti předcházení konfliktům a zajistit mediační kapacity a lépe finančně zajištěné kapacity pro řešení krizí; naléhavě vyzývá, aby byla provedena inventura politik EU v oblasti předcházení konfliktům a budování míru, aby místopředsedkyně Komise, vysoká představitelka mohla podat Parlamentu zprávu o návrzích na rozšíření vnější kapacity Unie a zlepšení schopnosti reakce v této oblasti; vítá návrh Komise a ESVČ zavést do rozpočtu ESVČ na rok 2013 rozpočtovou položku ve výši 500 000 EUR na předcházení konfliktům a na podpůrné mediační služby poté, co bude na konci letošního roku úspěšně dokončena přípravná činnost navržená Evropským parlamentem; vyzývá místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku, aby zvýšila zapojení žen do prevence konfliktů, mediace a do mechanizmů budování míru;

115. domnívá se, že návrh na vytvoření úplně či částečně samostatného Ústavu EU pro otázky míru, který by byl úzce spjat s EU, je velmi slibná myšlenka, která by mohla přispět k rozšíření kapacit EU v oblasti předcházení konfliktům a mediace; žádá, aby tento ústav vycházel z jasně vymezeného mandátu, který by předešel překrývání s existujícími vládními a nevládními organizacemi, a zaměřil se na neformální mediační diplomacii a přenos znalostí v rámci EU a mezi EU a nezávislými mediátory; s netrpělivostí očekává výsledky pilotního projektu Ústavu EU pro otázky míru, který byl tento rok zahájen; očekává, že se plně zapojí do diskuze, která aby mohla vést k vytvoření takového ústavu;

- **Sankce a restriktivní opatření**

116. domnívá se, že ve vztahu k autoritářským režimům by EU měla uplatňovat jednotnější politiku, pokud jde o ukládání a rušení sankcí a restriktivních opatření;

- **Nešíření zbraní a odzbrojení**

117. vyzývá místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku, aby provedla analýzu efektivity Evropské unie při řešení hrozeb způsobených chemickými, biologickými, radiologickými a jadernými zbraněmi, jelikož uběhlo deset let od přijetí strategie EU proti šíření zbraní hromadného ničení v roce 2003 a uplynula prodloužená lhůta pro provedení nových pokynů pro činnost Evropské unie v oblasti boje proti šíření zbraní hromadného ničení a jejich nosičů z roku 2008, a aby následně Parlamentu předložila zprávu s návrhy

na rozšíření kapacity EU v této politické oblasti;

118. vyzývá místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku, aby provedla analýzu efektivity Evropské unie při řešení hrozeb, které jsou způsobeny šířením ručních palných a lehkých zbraní a jiných konvenčních zbraní, a širšího tématu odzbrojení od doby, kdy byla v roce 2005 přijata strategie pro ruční palné a lehké zbraně a později další příslušné politické rámce, včetně společného postoje EU ke zprostředkovatelské činnosti v obchodu se zbraněmi a ke zbrojním embargům z roku 2003, a aby následně Parlamentu předložila zprávu týkající se návrhů na rozšíření kapacity EU v této politické oblasti;

- **Evropská obranná agentura**

119. opakuje svoji výzvu členským státům, aby prohloubily evropskou spolupráci v oblasti obrany, neboť jedině tak lze zajistit, aby si evropské vojenské síly udržely důvěryhodnost a bojeschopnost v situaci, kdy dochází ke snižování obranných rozpočtů; poukazuje na pokrok, jehož bylo dosaženo v rámci slučování a společného využívání kapacit EU a inteligentní obrany NATO, a domnívá se, že je nezbytné dosáhnout další součinnosti mezi oběma organizacemi; zdůrazňuje, že je třeba dosáhnout dalšího pokroku ve slučování a společného využívání kapacit a v možnostech součinnosti v oblasti výzkumu, vývoje a průmyslové spolupráce v oblasti obrany na úrovni Unie; vítá iniciativy zaměřené na prohlubování spolupráce v této oblasti, například iniciativu Výmar plus;

120. připomíná v této souvislosti zásadní úlohu Evropské obranné agentury (EDA) v rozvoji a provádění evropské politiky schopností a vyzbrojování; žádá proto Radu, aby posílila institucionální charakter této agentury a v souladu s čl. 42 odst. 3 a čl. 45 SEU plně rozvinula její potenciál;

121. naléhavě vyzývá Radu a členské státy, aby zajistily dostatečné financování Evropské obranné agentury, aby mohla plnit své poslání a úkoly v plném rozsahu; zastává názor, že nejvhodnější by bylo financovat personální a provozní náklady této agentury z rozpočtu Unie, a to počínaje nejbližším víceletým finančním rámcem; žádá proto místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku, aby předložila nezbytné návrhy;

- **Energetická bezpečnost**

122. konstatuje, že článek 194 Lisabonské smlouvy stanovuje, že EU má právo přijmout na evropské úrovni opatření k zajištění bezpečnosti dodávek energie; v tomto ohledu zdůrazňuje, že má-li se zvýšit energetická bezpečnost a současně posílit důvěryhodnost a efektivita společné zahraniční a bezpečnostní politiky EU, je nanejvýš důležité snížit energetickou závislost na třetích zemích, zejména na těch, které nesdílí hodnoty EU nebo je podrývají; je přesvědčen, že pro EU, jež je ve velké míře závislá na vnějších zdrojích energie, je naléhavě nutné zajistit diverzifikaci zdrojů dodávek a přepravních tras a rostoucí využívání obnovitelných a čistých zdrojů energie; konstatuje, že tato diverzifikace se orientuje hlavně na Arktidu, Středozemní moře a jižní koridor vedoucí z Iráku do Střední Asie a na Blízký východ, a vyzývá Komisi, aby tyto projekty považovala za prioritní; znepokojuje ho zpoždění, k němuž dochází při dokončování jižního koridoru; zdůrazňuje, že je nutné dosáhnout energetické bezpečnosti na základě různorodosti energetických zdrojů, a poukazuje na potenciál doplňkového koridoru LNG ve východním Středomoří, který by byl flexibilním zdrojem energie a současně motivací

k intenzivnější hospodářské soutěži v rámci vnitřního trhu EU; domnívá se, že by se mělo zajistit, aby současný hlavní zdroj dovozů – Rusko – dodržoval pravidla vnitřního trhu, nařízení obsažená v třetím energetickém balíčku a Smlouvu o energetické chartě; konstatuje, že velký potenciál pro rozvoj a vzájemnou provázanost energetických struktur by mohly mít transkontinentální inteligentní sítě obnovitelných zdrojů energie spojující Evropu a Afriku;

123. poukazuje na to, že v roce 2011 Komise navrhla, aby byl zaveden mechanizmus pro výměnu informací o mezivládních dohodách v oblasti energetiky mezi členskými státy a třetími zeměmi; domnívá se, že vyjednávací pozici členských států by mohla posílit rovněž výměna osvědčených postupů a politická podpora ze strany Komise; žádá místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku a Komisi, aby Parlamentu pravidelně podávaly zprávy o zavedení a uplatňování tohoto mechanizmu; žádá Komisi, aby do obchodních dohod a dohod o přidružení, partnerství a spolupráci s producentskými či tranzitními zeměmi zahrnula „ustanovení o zabezpečení dodávek energie“, tj. kodex jednání v případě, že dojde k narušení dodávek nebo pokud třetí země podmínky dodávek jednostranně změní;

- **Společné hrozby a naléhavé úkoly**

124. zdůrazňuje, že významné místo v SZBP musí mít opatření proti nové generaci hrozeb ohrožující stabilitu a mezinárodní bezpečnost, k nimž patří změna klimatu, mezinárodní trestná činnost a terorizmus, kybernetické útoky, šíření jaderných zbraní a zbraní hromadného ničení, selhání států, pirátství a pandemie;

- **Vnější rozměr prostoru svobody, bezpečnosti a práva**

125. připomíná, že vnější rozměr prostoru svobody, bezpečnosti a práva musí hrát v SZBP důležitou úlohu; zdůrazňuje nutnost organizovaně řídit migrační toky a zajistit přitom spolupráci se zeměmi původu a tranzitu;

- **Kulturní a náboženský dialog**

126. je přesvědčen, že podpora dialogu a porozumění mezi různými náboženstvími a kulturami by měla být nedílnou součástí našich vnějších vztahů se třetími zeměmi a společnostmi a především naší podpory při řešení konfliktů a podpory tolerantních a demokratických společností podporujících začlenění;

°
° °

127. pověřuje svého předsedu, aby toto usnesení předal místopředsedkyni Komise, vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, Radě, Komisi, vládám a parlamentům členských států EU, generálnímu tajemníkovi OSN, generálnímu tajemníkovi NATO, předsedovi Parlamentního shromáždění NATO, úřadujícímu předsedovi OBSE, předsedovi Parlamentního shromáždění OBSE, předsedovi Výboru ministrů Rady Evropy a předsedovi Parlamentního shromáždění Rady Evropy.

VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ

Letošní zpráva představuje pro naši výroční zprávu o SZBP nové východisko – není koncipována jako zhodnocení zprávy Rady o SZBP za rok 2010, nýbrž má být naším příspěvkem k vymezení **nového strategického přístupu** k zahraniční politice Evropské unie **orientovaného na budoucnost**.

Co tento nový přístup znamená? **Za své východisko přijímáme záměry Lisabonské smlouvy**, v níž se uvádí: *„Pravomoc Unie v otázkách společné zahraniční a bezpečnostní politiky se vztahuje na všechny oblasti zahraniční politiky a všechny otázky týkající se bezpečnosti Unie, včetně postupného vymezení společné obranné politiky, která by mohla vést ke společné obraně“ (čl. 24 odst. 1 SEU).* Tento text představuje důležitý strategický záměr a nezbytný rámec pro vypracování komplexního, důsledného a jednotného přístupu Unie k zahraniční politice.

Je však rovněž důležité, abychom uznali specifickou povahu rozvoje a provádění nejen různých složek vnější činnosti Unie včetně SZBP (a její součásti SBOP), ale také politiky sousedství, rozvojové politiky a mezinárodního obchodu. Tento **komplexní přístup** je nezbytný pro budování strategického a jednotného přístupu k provádění zahraniční politiky Unie. V oblasti civilního a vojenského řešení krizí to vyžaduje lepší koordinaci a spolupráci s důležitými partnery, jako je například NATO, u nějž je třeba vyřešit názorové rozdíly s Tureckem, aby se zlepšila spolupráce v rámci dohod Berlin Plus.

Zpráva Rady za rok 2010 obsahuje důležité kroky ke zmapování priorit zahraniční politiky Unie ve strategickém rámci orientovaném na budoucnost. V řadě důležitých ohledů však záměry Lisabonské smlouvy neplní, a to mimo jiné tím, že **neobjasňuje priority nebo strategické směry SZBP**; nevysvětluje, **jaké politické mechanizmy umožní zajistit jednotnost** a provázanost jednotlivých složek zahraniční politiky včetně těch, za které odpovídá Komise; opomíjí důležité otázky, pokud jde o úlohu ESVČ a delegací při **zajišťování toho, aby unijní zdroje** (personální, finanční a diplomatické) **byly v souladu s našimi zahraničními prioritami**; ani nerozebírá otázku, jak začlenit mise a operace SBOP *ad hoc* (jejich zdůvodnění a konečný cíl) do strategickopolitického rámce priorit zahraniční politiky EU pro určitou zemi nebo region.

Přestože tato zpráva má být ambiciózní a politicko-strategická, měla by být zároveň **realistická a pragmatická při stanovování ukazatelů**, které budou v následujících výročních zprávách sledovány, hodnoceny a rozpracovávány. Proto dokud **důkladně nezvážíme priority a zdroje, které má Unie k dispozici, aby mohla dosáhnout jasně stanovených cílů** a být v době úsporných ekonomických opatření skutečným přínosem, měli bychom si dát pozor, abychom bez rozmyslu nepožadovali stále další strategie a dílčí strategie. Tato zpráva by tedy skutečně neměla pouze jednoduše požadovat nové přepracování zahraniční politiky nebo novou evropskou bezpečnostní strategii, ale spíše by měla přispět k vymezení zahraniční politiky EU a ke stanovení ukazatelů pro sledování a hodnocení pokroku dosaženého v následujících letech. Budoucí zprávy Výboru pro zahraniční věci na základě toho mohou tento rámec dál rozvíjet a posoudit pokrok dosažený při uskutečňování zahraniční politiky EU.

Tato zpráva by měla požadovat, aby na základě trojího mandátu Catherine Ashtonové jakožto vysoké představitelky pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, místopředsedkyně Komise

a předsedkyně Rady pro zahraniční věci, již podporuje ESVČ, dosáhla EU větší součinnosti. Přestože byl přechod na nový přístup k SZBP po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost provázen pochopitelnými obtížemi, tato zpráva vyzývá místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku a ESVČ, aby se prostřednictvím kvalitních, odvážných, rozhodných a včasných kroků ujaly vedení. Absence tohoto vedení a strategického přístupu vede nutně k tomu, že jako strategický princip zahrnující rozvoj SZBP je upřednostňována evropská politika sousedství.

MENŠINOVÉ STANOVISKO

Menšinové stanovisko ke zprávě o výroční zprávě o hlavních hlediscích a strategických rozhodnutích společné zahraniční a bezpečnostní politiky (SZBP), kterou Rada předložila Evropskému parlamentu

Výbor pro zahraniční věci, zpravodaj Elmar Brok

Menšinová zpráva, kterou jménem skupiny GUE-NGL předložili Willy Meyer, Sabine Lösing, Nikos Chountis a Takis Hadjigeorgiou

S touto zprávou absolutně nesouhlasíme, protože:

– obhajuje a dále propaguje militarizaci jakožto ústřední prvek SZBP – podporuje synergické působení civilního a vojenského potenciálu
– obhajuje názor, že SZBP se má vztahovat na **všechny oblasti zahraniční politiky** a všechny otázky se vztahem k bezpečnosti Unie, včetně postupného vytvoření rámce společné obranné politiky, který by mohl vést ke vzniku společné obranné politiky

Požadujeme:

– civilní EU, která by byla striktně oddělena od NATO
– rozpuštění NATO
– SZBP vycházející z mírových zásad
– dodržování mezinárodního práva a Charty OSN
– použití vojenských výdajů na civilní účely
– uzavření všech vojenských základen v Evropě
– odzbrojení v Evropě, včetně úplného jaderné odzbrojení
– aby se EU zdržela **intervenčních politik a respektovala svrchovanost států**

V Bruselu dne 9. července 2012

4. 6. 2012

STANOVISKO ROZPOČTOVÉHO VÝBORU

pro Výbor pro zahraniční věci

k výroční zprávě Rady Evropskému parlamentu o společné zahraniční a bezpečnostní politice (12562/2011 – 2012/2050(INI))

Navrhovatelka: Nadezhda Neynsky

NÁVRHY

Rozpočtový výbor vyzývá Výbor pro zahraniční věci jako věcně příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. konstatuje, že přes rostoucí ambice SZBP dosáhlo plnění rozpočtu v roce 2010 pouze výše 282 milionů EUR, tj. 3,5 % z celkové částky okruhu 4; bere na vědomí postupné zvyšování rozpočtu na SZBP na roky 2011 a 2012 a znovu zdůrazňuje, že prostředky na závazky by měly být pro každou rozpočtovou položku v oblasti SZBP pečlivě naplánovány, aby bylo zaručeno, že prostředky poskytnuté ze zdrojů EU budou racionálně využívány na opatření, kde je jich nejvíce potřeba, což asi zrovna nebyl případ rozpočtů na rok 2011 a 2012; bere na vědomí navrhované 20% zvýšení prostředků na SZBP ve víceletém finančním rámci na období 2014–2020, a to z 2 089 milionů EUR na 2 510 milionů EUR ve stálých cenách roku 2011[1];

2. vítá výzvy k většímu sdružování a společnému využívání klíčového vojenského potenciálu, ke zdokonalení kapacit pro plánování a provádění misí a operací a lepší propojení civilních a vojenských misí a operací; zdůrazňuje, že je třeba neustále zlepšovat výkonnost misí a operací SBOP, mimo jiné vyhodnocováním výsledků, referenčním srovnáváním, hodnocením jejich dopadu, zjišťováním a uplatňováním získaných poznatků a rozvojem osvědčených postupů pro účelnou a účinnou činnost v rámci SBOP; vyslovuje nicméně politování nad politickými omezeními spolupráce, která někdy představují překážku pro využívání osvědčených postupů při vytváření synergií;

3. vítá snahy o vytvoření zvláštních rozpočtových položek pro jednotlivé mise, jak bylo navrženo při revizi finančního nařízení, neboť toto uspořádání by poskytlo transparentnější a úplnější přehled misí prováděných v rámci společné zahraniční

[1] Údaje získány od GŘ pro rozpočet Evropské komise

a bezpečnostní politiky;

4. domnívá se, že mechanizmus Athena pro financování společných nákladů na vojenské a obranné operace EU neposkytuje dostatečný přehled o všech finančních důsledcích misí, jež jsou v rámci SZBP prováděny, a žádá proto o poskytnutí přehledného seznamu veškerých výdajů;

5. je toho názoru, že mají-li být finanční nástroje, které prosazují mj. budování míru, bezpečnost, demokracii, právní stát, řádnou veřejnou správu a spravedlivé uspořádání společnosti, v souladu s vlastními hodnotami Unie, je nutno je posílit, neboť jsou při řešení naléhavých celosvětových úkolů strategickými nástroji zahraniční politiky a vnější činnosti EU.

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	31.5.2012
Výsledek konečného hlasování	+: 33 –: 3 0: 2
Členové přítomní při konečném hlasování	Marta Andreasen, Richard Ashworth, Francesca Balzani, Zuzana Brzobohatá, Jean-Luc Dehaene, James Elles, Göran Färm, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazábal Rubial, Salvador Garriga Polledo, Jens Geier, Ivars Godmanis, Lucas Hartong, Jutta Haug, Monika Hohlmeier, Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, Anne E. Jensen, Ivailo Kalfin, Sergej Kozlík, Jan Kozłowski, Alain Lamassoure, Claudio Morganti, Juan Andrés Naranjo Escobar, Nadezhda Neynsky, Dominique Riquet, Alda Sousa, László Surján, Jacek Włosowicz
Náhradník(ci) přítomný(í) při konečném hlasování	François Alfonsi, Frédéric Daerden, Charles Goerens, Edit Herczog, Jürgen Klute, María Muñiz De Urquiza, Jan Olbrycht, Paul Rübig, Peter Šťastný, Gianluca Susta

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	10.7.2012
Výsledek konečného hlasování	+: 34 –: 1 0: 6
Členové přítomní při konečném hlasování	Pino Arlacchi, Bastiaan Belder, Franziska Katharina Brantner, Elmar Brok, Tarja Cronberg, Arnaud Danjean, Michael Gahler, Marietta Giannakou, Richard Howitt, Liisa Jaakonsaari, Tunne Kelam, Evgeni Kirilov, Maria Eleni Koppa, Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, Vytautas Landsbergis, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Mario Mauro, Francisco José Millán Mon, María Muñiz De Urquiza, Raimon Obiols, Kristiina Ojuland, Ria Oomen-Ruijten, Pier Antonio Panzeri, Alojz Peterle, Hans-Gert Pöttering, Nikolaos Salavrakos, György Schöpflin, Charles Tannock, Sir Graham Watson
Náhradník(ci) přítomný(í) při konečném hlasování	Laima Liucija Andrikienė, Reinhard Bütikofer, Andrew Duff, Barbara Lochbihler, Teresa Riera Madurell, Ivo Vajgl, Janusz Władysław Zemke
Náhradník(ci) (čl. 187 odst. 2) přítomný(í) při konečném hlasování	Arkadiusz Tomasz Bratkowski, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Artur Zasada